

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/89/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219202250
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219202250.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobkyne D. F., X., XX.X.XXXX, L. Ť. X, XXX XX L., zast. advokátom Sidor a partneri, s.r.o., Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 52 635 970, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., 1.mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie sumy 672,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť 672,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 25.10.2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.10.2019 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 672,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 25.10.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným ako spotrebiteľka uzavrela dňa 12.05.2015 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere/ hotovostný a revolvingový úver č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý spotrebiteľský úver. V Zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže uzatvorila zmluvu ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení Zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetná Zmluva je tak spotrebiteľskou zmluvou podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka ako aj zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzťahujú sa na ňu preto právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Pôvodný veriteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení Zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru s nasledujúcou špecifikáciou: celková výška úveru 1.600 EUR, celková výška splátky - 44,56 EUR, počet splátok - 60, ročná úroková sadzba - 22,16 %, odplata - 22,16%, RPMN- 24,80 %, priemerná hodnota RPMN - 16,16 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom - 2.673,60 EUR. Predmetná zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa a so zákonom č. 129/2010 Z.z.. Zmluva neobsahuje povinné náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy).

1/ Absencia hodnoty RPMN : v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j) má Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať povinnú náležitosť, ktorou je RPMN a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Uvedenie RPMN v zmluve o úvere má podstatný význam v kontexte smernice 87/102, najmä preto, že umožňuje spotrebiteľovi posúdiť rozsah jeho záväzku (pozri v tomto zmysle uznesenie zo 16. novembra 2010,

Pohotovosť, C-76/10, EU:C:2010:685, body 70 a 71). a) RPMN je v Zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa V Zmluve absentuje údaj o RPMN. Výška RPMN uvedená v Zmluve vo výške 24,8% nezodpovedá (v neprospech žalobcu) skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, počet a výšku splátok, ktorá (skutočná výška) je na úrovni 25,20% pri výške splátky 44,56 EUR. V zmluve uvedená RPMN tak žalobcu uviedla do omylu a vyvolala tak u neho domnienku výhodnosti úveru. Skutočná výška RPMN je vyššia ako jej výška uvedená v predmetnej Zmluve. Vzhľadom na vyššie uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 9 ods. 2 v spojení s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

2/ Nesprávne uvedená celková čiastka splatná spotrebiteľom : z obsahu Zmluvy vyplýva, že v splátke mali byť zahrnuté poplatky uvedené v bode 42 - 1,45 EUR a 44 - 1,45 EUR Zmluvy. Zmluva však nedefinuje dôvod stanovenia týchto poplatkov. Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom k tomu, že žalovaný neuviedol predmet plnenia v Zmluve, tiež definoval obsah splátky, čo sa najmenej v predzmluvnej fáze vyžaduje. Inak povedané, vzhľadom k tomu, že predmet plnenia Zmluva neobsahuje, žalovaný v obsahu splátky prijíma plnenia vo výške 2,9 EUR bez právneho dôvodu a potom je daná splátka vo výške 41,66 EUR, pričom celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom je potom 2.499,60EUR.

3/ Absencia predpokladov, ktoré boli použité na výpočet tejto RPMN : smernica 2008/48/ES aj ZSÚ ukladá obligatórnu požiadavku, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, vrátane všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN t.j. je potrebné uviesť všetky hodnoty, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN. Povinné uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje spotrebiteľovi zistiť, na základe čoho dospel veriteľ k výsledku o konečnej výške RPMN, a nepostačuje len uvedenie správnej výšky RPMN. Vstupnými parametrami pre výpočet RPMN sú najmä: celková výška úveru (istina), okamih poskytnutia úveru resp. jeho čerpanie, doba splácania , úroková sadzba, výška, počet a interval splátok, dodatočné počítačové náklady a počet dní, dokedy je potrebné uhradiť napríklad jednorazový poplatok za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Matematický vzorec umožňujúci výpočet RPMN ako jedinej neznámej hodnoty v rovnici je možné použiť len potom, ako sú výšky a dátumy platieb, ktoré má vykonať spotrebiteľ, a čerpania úveru známe alebo špecifikované v súlade s predpokladmi pre výpočet RPMN uvedenými v článku 19 a prílohe I. (Porovnaj tiež PRACOVNÝ DOKUMENT ÚTVAROV KOMISIE, Usmernenia na uplatňovanie smernice 2008/48/ES vo vzťahu k nákladom a RPMN, dostupné na internete [file:///C:/Users/Admin/Downloads/guidelines_consumer_credit_directive_sw2012_128_SK%20\(1\).pdf](file:///C:/Users/Admin/Downloads/guidelines_consumer_credit_directive_sw2012_128_SK%20(1).pdf).) Na základe uvedeného má za to, že v Zmluve absentuje podstatná náležitosť, ktorou je RPMN, pričom poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluvy.

4/ Absencia platnej hodnoty priemernej RPMN : priemerná RPMN, ako jeden z obligatórne požadovaných údajov v zmysle ustanovenia § 9 ods.2 písm. z), resp. písm. y) ZSÚ, je zverejňovaný podľa § 21 ods.2 ZSÚ za príslušný kalendárny štvrtrok na webovej stránke MF SR a označený ako Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za príslušný štvrtrok. Zákonná úprava je striktná pri úprave časového hľadiska ku konkrétnemu rozhodnému obdobiu a upravuje ho výslovne ako priemernú RPMN platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom osobitne precizuje platnú priemernú RPMN na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej RPMN za príslušný kalendárny štvrtrok. Dôležitosť údajov o priemernej RPMN spočíva v tom, že ide o informatívny údaj, ktorého úlohou je poskytnúť spotrebiteľovi pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere okamžitú informáciu o tom, či úver ohľadom ktorého sa chystá uzavrieť úverovú zmluvu je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo by mohlo mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom V Zmluve absentuje údaj o priemernej hodnote RPMN. Výška priemernej hodnoty RPMN uvedená v Zmluve vo výške 16,16 % je údajom neplatným, nakoľko nezodpovedá platnej priemernej RPMN zverejnenej v zmysle príslušnej platnej právnej úpravy. Platnou priemernou RPMN pre Zmluvu je údaj, ktorý korešponduje informácii zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015, ktorým platným údajom je pre priemernú RPMN pre Spotrebiteľské úvery so zabezpečením vo výške od 1500 do 6500 eur vrátane, so splatnosťou do 5 rokov, ktorá predstavuje 20,09%. O tom, že ide o Zmluvu so zabezpečovacím prostriedkom je zrejme, nakoľko bola uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy. Vzhľadom na vyššie uvedené sa Zmluva a úver z nej vyplývajúci považuje v zmysle ust. § 9 ods. 2 v spojení s ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. za bezúročný a bez poplatkov.

5/ Absencia platného údajov o odplate v zmysle ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch Podľa platného a účinného znenia § 53 ods.6 Občianskeho zákonníka v čase uzatvorenia Zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy

je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje nariadenie vlády SR č.87/1995 Z. z. V nadväznosti na kritérium obsiahnuté v § 1a ods.1 nariadenia vlády SR č.87/1995 Z. z., na účely určenia prípustnej výšky odplaty sa použije priemerná hodnota RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy. Uvedený údaj je dostupný zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za jednotlivé štvrťroky bankami a pobočkami zahraničných bánk, ktoré zverejňuje MF SR na svojej webovej stránke. V Zmluve absentuje údaj o odplate, z dôvodu, že v Zmluve uvedená výška odplaty nekorešponduje platnému údaju zverejnenému v zmysle príslušnej právnej úpravy. Platným údajom o najvyššej prípustnej výške odplaty je údaj, ktorý v spojení s príslušnou právnou úpravou (ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády č. 87/1995 Z. z.), korešponduje informácii zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2015, ktorým platným údajom je odplata, ktorá predstavuje 13,83%. V Zmluve mal žalovaný spotrebiteľovi poskytnúť informáciu o výške najvyššej prípustnej výške odplaty, ktorá správne predstavovala v čase uzatvorenia Zmluvy 27,66%. V Zmluve uvedená odplata vo výške 22,16% je zjavne údajom nesprávnym a preto nesprávnym. Zmluva o spotrebiteľskom úvere mala v čase uzatvorenia Zmluvy obsahovať platný údaj o najvyššej prípustnej výške odplaty, v opačnom prípade sa úver z nej vyplývajúci považoval v zmysle § 11 ods.1 v spojení s § 9 písm. j) ZSÚ za bezúročný a bez poplatkov.

6/ Absencia úrokovej sadzby a poplatkov : výška úrokovej sadzby uvedená v Zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) výške priemernej úrokovej miery z úverov peňažných ústavov v čase uzavretia Zmluvy. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska (<http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverov>- HYPERLINK "http://www.nbs.sk/sk/statisticke-udaje/udajove-kategorie-sdds/urokove-sadzby/priemerne-urokove-miery-z-uverovobchodnych-bank"obchodnych-bank) bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 9,93 % pre podobné typy úverov so začiatčnou fixáciou úrokovej sadzby v mesiaci máj 2015. V zmysle Zmluvy je dohodnutá ročná úroková sadzba úveru 22,16 %. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ust. § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby dvojnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon. Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikovali opakovane súdy Slovenskej republiky, vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí zo dňa 31.07.2009, sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 „V tejto súvislosti sa dovolací súd stotožňuje s názorom prezentovaným v mimoriadnom dovolaní, že právny úkon sa prieči dobrým mravom, ak sa jeho obsah, bez ohľadu na zmluvnú vôľnosť ho stanoviť a bez ohľadu na to, kto rozpor s dobrými mravmi zavinil, ako i na to, či druhá strana pri vzniku zmluvy bola v dobrej viere, dostane do rozporu so všeobecne uznávaným názorom, ktorý vo vzťahu medzi ľuďmi určuje (niekedy aj v právnych normách), aký má byť obsah tohto právneho úkonu tak, aby bol v súlade so základnými morálnymi zásadami. Hoci maximálna výška úrokov (ako odplaty za užívanie požičanej finančnej čiastky) pri peňažných pôžičkách ani pri úveroch nie je žiadnym právnym predpisom limitovaná a je ponechaná výlučne na dohodu zmluvných strán, nie je neobmedzená. Dohoda o výške úrokov totiž musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný.“ Poukázala tiež na rozhodnutia : Krajského súdu v Prešove zo dňa 05.11.2014, sp. zn. 3Co/114/2014, sp. zn. 20Co/3/2015. Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať dohodu o výške úrokovej sadzby v zmysle § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ako priečiacu sa s dobrým mravom, a tým pádom ako absolútne neplatnú. Nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie, treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom Zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby. Úrok z úveru je jedným zo znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú. Túto časť zmluvy od jej zvyšnej časti nie je možné oddeliť, čo znamená, že zmluva o úvere, ktorú žalobca so žalovaným uzavrel, by z tohto dôvodu mala byť posúdená ako neplatná. Jej podstatnou náležitosťou je totiž dohoda o výške úrokovej sadzby, ktorá je v zmluve upravená v rozpore s dobrými mravmi. Zmluva o úvere je teda neplatná pre absenciu jej podstatnej náležitosti (platné dojednanie o úroku) a žalobca je povinný podľa zásad o bezdôvodnom obohatení vrátiť žalobcovi len poskytnutú sumu úveru. (obdobne bolo konštatované napr. v rozhodnutí Krajského súdu Prešov zo dňa 18.12.2014, sp.zn. 8Co/112/2014). Na základe uvedeného má za to, že v Zmluve absentuje podstatná náležitosť,

ktorou je úroková sadzba spotrebiteľského úveru, pričom poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z..

7/ Rozdelenie splátky na istinu, úroky a poplatky : v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) má Zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať povinnú náležitosť, ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Keďže sa Zmluva posudzuje podľa právnej úpravy v čase jej uzatvorenia a keďže v zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istiny, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, tento nedostatok spôsobuje, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre absenciu jednej z náležitostí vyžadovanej § 11 ods. 1 písm. a/ cit. zákona, žalovanému tak nevzniklo právo na úroky a poplatky dohodnuté v Zmluve. Logickým a teleologickým výkladom zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch možno dospieť k jednoznačnému záveru,

že zo zmluvy musí vyplývať splatnosť jednotlivých častí istiny, úroku a poplatkov. Z uzatvorenej Zmluvy síce vyplýva výška jednotlivých splátok, nie je ale zrejmé, akú časť z týchto nárokov jednotlivá splátka obsahuje, pričom však pre určenie práv a povinností zmluvných strán z uzatvorenej zmluvy je nevyhnutné vedieť, koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne úrok a osobitne na poplatky. Spotrebiteľská zmluva musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V súvislosti s ust. § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z. poukázala tiež na rozhodnutia : Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/33/2018 zo dňa 21. júna 2018. Na základe uvedeného má za to, že v Zmluve absentuje podstatná náležitosť v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), pričom poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia Zmluvy.

8/ Absencia doby trvania zmluvy : ďalšou podstatnou náležitosťou zmlúv o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V Zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná Zmluva končí, preto podľa ust. § 11 odst. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkový. Napríklad podľa rozhodnutia Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.02.2014, sp. zn. 23Co/158/2013 - 57: „V zmluve chýba aj druhá náležitosť a to doba trvania zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ zák. o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzavretia zmlúv, je tam len údaj o konečnej splatnosti, pričom uvedené zákonné ustanovenie vyžaduje dve náležitosti a v zmluve je len jedna z nich... Spôsobuje to bezúročnosť a bez poplatkovosť.“ Keďže v zmysle ustanovenia § 578 Občianskeho zákonníka, práva a povinnosti zaniknú uplynutím času. Zo Zmluvy nie je vôbec zrejmý časový okamih zániku práv a povinností medzi zmluvnými stranami, inak povedané aj zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať vymedzenie doby trvania zmluvy, ktorý má svoj začiatok a koniec, v opačnom prípade sa v zmysle ustanovenia § 11 ods.1 v spojení s § 9 písm. d) ZSÚ úver z nej vyplývajúci považuje za bezúročný a bez poplatkov.

9/ Absencia termínu konečnej splatnosti úveru : v zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto podstatná náležitosť musí byť v Zmluve jasne určená pevným dátumom, aby spotrebiteľ pri podpise zmluvy mal dostatočné informácie na kvalifikované rozhodnutie. Neuvedenie tejto zákonnej náležitosti môže do značnej miery narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Zákon č. 129/2010 Z.z. účinný ku dňu uzatvorenia Zmluvy v § 9 ods. 2 písm. f/ uvádzal ako náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedenie údajov o termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve. V konkrétnej úverovej zmluve je termín konečnej splatnosti uvedený v bode 39: ako „60 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci“. V bode 39. nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Ide teda o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Potom je i v tomto prípade vady Zmluvy daný záver posúdiť Zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Dodávateľ mal všeobecné (tzv. typové) údaje matematicko-logickými operáciami premietnuť do konkrétneho časového údajov, ktorý mal konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Bolo v kompetencii poskytovateľa úveru, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania úveru, napriek tomu pristúpil len k neurčitému vymedzeniu splatnosti, preto s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, je úver zo Zmluvy vyplývajúci bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a ide o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže

spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutí : Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 5Co/403/2015 zo dňa 11.5.2016, Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co/782/2015 zo dňa 12.1.2017, sp. zn. 16Co/103/2015 zo dňa 18.2.2016, sp. zn. 16Co/178/2015 zo dňa 18.2.2016. Žalobkyňa sa zrejmy nesúladiť Zmluvy so zákonom pokúsila so žalovaným riešiť mimosúdnou cestou. Žalovaný bol predsporovou výzvou zo dňa 14.10.2019 upozornený na nedostatky a zrejme rozpory Zmluvy so zákonom. Žalovaný do dňa podania žalobného návrhu na predsporovú výzvu nereagoval, čím vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu danej veci k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou Preto v záujme ochrany svojich práv je nútená pristúpiť k tejto žalobe. Poskytnutý úver zo Zmluvy bezúročný a bez poplatkov, čo znamená, že mala povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny vo výške 1.600 EUR. Celkovo na zmluvu uhradila sumu v celkovej výške 2.272,56 EUR (51 splátok vo výške 44,56 EUR). Preplatok (rozdiel medzi sumou splatenou žalobkyňou t.j. 2.272,56 EUR a sumou poskytnutou žalovaným po odpočítaní sumy vrátených plnení t.j. 2.272,56 - 1.600 = 672,56 EUR) tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne v celkovej výške 672,56 EUR. S poukazom na ust. § 451 ods. 1, 2 OZ žiada vrátiť preplatok späť z titulu bezdôvodného obohatenia žalovaného spolu so zákonným úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 672,56 EUR odo dňa 25.10.2019 (uvedeným dňom sa žalovaný dostal do omeškania v dôsledku uplynutia lehoty uvedenej v predsporovej výzve zo dňa 14.10.2019).

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne dňa 11.12.2019. Uviedol, že podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút, ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Bezdôvodným obohatením je predovšetkým majetkový prospech získaný : plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, z nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ) a bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 OZ). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmu inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011) Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobcu oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Zmluvné strany sa na základe úverovej zmluvy dohodli na bežných mesačných splátkach vo výške 44,56 eur. Žalobca teda uhrádzal jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to:

- a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.),
- b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami,
- c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobca sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazal k povinnosti platiť žalovanému sumu 44,56 eur mesačne,
- d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmu žalobcu - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobcu, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený.

Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobcom voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobca preukázal, že medzi ním a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol t. j. aby preukázal, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že mu vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejme, že žalobca uvedené skutočnosti

nepreukázal, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobcovi nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo : 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobca plnil na základe úverovej zmluvy, ktorá je riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Skutočnosť, že uzavretá úverová zmluva sa považuje za bezúročnú a bez poplatkov je tvrdená len samotným žalobcom. Žalobca toto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym konkrétnym rozhodnutím súdu, ktoré by určilo, že úverová zmluva č. 4505032655 uzatvorená dňa 12.05.2015 je bezúročná a bez poplatkov. Posúdenie úverovej zmluvy za bezúročnú a bez poplatkov len samotným žalobcom, bez ďalšieho nemôže mať za následok vznik bezdôvodného obohatenia, nakoľko takéto posúdenie nie je spôsobilé nahradiť rozhodnutie súdu. Žalovaný preto považuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za neopodstatnený. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2 Obo 3/2009 z 22.4.2009. Aj z citovaného rozsudku Najvyššieho súdu SR vyplýva, že bezdôvodné obohatenie nadobúda charakter peňažného dlhu až rozhodnutím súdu a nie svojvoľným vyhodnotením žalobcu.

1/ Nesprávne uvedená priemerná RPMN : v čase uzatvorenia úverovej zmluvy sankcionoval nedodržanie zákonných náležitostí v úverovej zmluve § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nasledovne: Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. Priemernú hodnotu RPMN upravoval v čase uzatvorenia úverovej zmluvy § 9 ods. 2 pod písmenom z). Vzhľadom na vyššie uvedenú úpravu je možné konštatovať, že zákon sankcionuje bezúročnosťou a bez poplatkovosťou len: neuviedenie náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z,) a aa) a nesprávnu ročnú percentuálnu mieru nákladov - RPMN v neprospech spotrebiteľa. Citovaný zákon o spotrebiteľských úveroch rozlišuje medzi pojmami neobsahuje náležitosti a uvedená nesprávne. Priemerná hodnota RPMN v úverovej zmluve uvedená je, pričom zákon nikde neuvádza, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov aj v prípade, ak je výška priemernej RPMN uvedená nesprávne. Žalovaný však zotrváva na názore, že priemerná hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne vo výške 16,16 %. Podľa § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. je úprava výšky priemernej hodnoty RPMN stanovená nasledovne: z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok. Úverová zmluva č. 4505032655 bola uzatvorená dňa 12.05.2015. Žalovaný preto pri koncipovaní úverovej zmluvy vychádzal z tabuľky pre 4. kalendárny štvrtrok 2014 a to v zmysle vyššie citovaného ustanovenia.

2/ Rozklad splátok : pokiaľ ide o dodržanie zákonných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., žalovaný zastáva názor, že predmetná náležitosť je v úverovej zmluve uvedená v súlade so zákonným ustanovením. Informácie o splátkach sú upravené v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú obsiahnuté presné údaje o výške mesačnej splátky - 44,56 eur pod bodom 30., o počte splátok - 60 pod bodom 36., o lehote splatnosti pod bodom 39. - termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. A tiež o termínoch splatnosti splátok, kde je uvedené: Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Názor žalovaného na splnení uvedenej zákonnej náležitosti je plne v súlade aj s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, ktorý vo svojom závere konštatoval nasledovne.

„ Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky

tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí týchto splátok.

a s istotou identifikovať dátumy

Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) smernice 2008/48 sa majú vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.“

V zmysle bodu 52 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...článok 10 ods. 2 písm. h) tejto smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia.“ V zmysle bodu 53 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...iba na žiadosť spotrebiteľa je veriteľ povinný bezplatne a kedykoľvek počas doby trvania zmluvy odovzdať mu výpis vo forme amortizačnej tabuľky.“ V zmysle bodu 54 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...smernica 2008/48 nestanovuje povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere takýto výpis vo forme amortizačnej tabuľky.“ V zmysle bodu 55 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti...“ V zmysle bodu 56 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere.“ V zmysle bodu 57 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „...v zmysle článku 10 ods. 2 písm. u) tejto smernice zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať prípadné iné zmluvné ustanovenia a podmienky...“ V zmysle bodu 58 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15: „Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“ Dôkaz: Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 dostupný na <http://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=185223&pageIndex=0&doclang=s&k&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=693513> V zmysle ustanovenia článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES: „Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Vyššie citované body Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 taktiež znamenajú, že vzhľadom na skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Poukazuje tiež na Rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 5.9.2019 vo veci C-331/18. Vzhľadom na uvedené odpovede Súdneho dvora EÚ je nespochybniteľným faktom, že napádaná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení platnom a účinnom Strana 6 z 12 ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) je v úverovej zmluve uvedená správne a v súlade so zákonným znením.

3/ Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti : cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybné možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Názor žalovaného je v súlade aj s rozsudkom Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C 42/2015, v ktorom sa vyjadril k niektorým náležitostiam úverových zmlúv. Z dátumu konečnej splatnosti uvedenej v

úverovej zmluve je žalobcovi jednoznačne jasné a zrejmé, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má žalovaný za to, že uvedená náležitosť úverovej zmluvy je splnená v zmysle § 9 ods. 2 písm. f). Na podporu svojich tvrdení žalovaný poukazuje aj na novú legislatívnu úpravu, ktorú reflektuje v odôvodnení svojho rozsudku zo dňa 15.01.2018 aj Okresný súd Rimavská Sobota v konaní sp.zn. 10Csp/90/2017. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01.05.2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d) tak, že povinnou náležitosťou je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je nepochybne v úverovej zmluve dodržaná. Poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Brezno zo dňa 19.09.2017 sp.zn. 4C/40/2014, rozsudok Okresného súdu Poprad zo dňa 21.11.2017, sp. zn. 17Csp/158/2017, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 16.10.2017, sp. zn. 13Csp/132/2017.

4/ Úroková sadzba : nie je sporné, že úroky za poskytnutie úveru sú vo svojej podstate „cenou“ za poskytnutie peňazí. Ekonomicky teda plnia podobnú funkciu ako cena v kúpnej zmluve, alebo nájomné v nájomnej zmluve. Súdna kontrola výšky úrokov prostredníctvom širokého výkladu dobrých mravov teda fakticky znamená, že súd sa púšťa do kontroly primeranosti zmluvných plnení - inými slovami, súd hľadá odpoveď na otázku, či je dohodnutá cena primeraná dohodnutému vzájomnému plneniu. Otázka, či by súdy mali kontrolovať primeranosť plnení je v právnej vede diskutovaná od čias rímskeho práva. Existujú právne poriadky, ktoré podobnú kontrolu pripúšťajú napr. cez inštitút *laesio enormis*. Slovenská právna úprava však kontrolu primeranosti plnení pripúšťa len v prípade, ak zároveň došlo k vade v kontraktačnom procese (napr. jedna zmluvná strana využila tieseň, neskúsenosť, atď. druhej zmluvnej strany). Samotný nepomer plnení na konštatovanie neplatnostine postačuje. Konkrétne ustanovenia § 39a a § 49 Občianskeho zákonníka upravujú hrubý nepomer vzájomných plnení alebo nápadne nevýhodné podmienky, avšak vždy len spolu s kumulatívnou podmienkou využitia tiesne, závislosti, alebo inej vady v kontraktačnom procese. Ak by bolo úlohou súdov zneplatňovať zmluvy pre hrubý nepomer vzájomných plnení (v tomto prípade nepomer výšky úrokov k poskytnutiu úveru) na základe § 39, boli by ustanovenia §§ 39a a 49 Občianskeho zákonníka obsolentné. Tento záver potvrdzuje napr. judikatúra Najvyššieho súdu ČR za platnosti Občianskeho zákonníka z roku 1964, podľa ktorej „okolnosť hrubého nepomeru plnení jednej ze stran k tomu, čo poskytla druhá strana, môže ve spojitosti s ďalšími okolnosťami toho ktorého prípadu naplňovať znaky jednání, ktoré již koliduje s dobrými mravy. Avšak sama o sobě taková okolnosť absolutní neplatnost právniho úkonu, jímž mělo dojít k uvedenému hrubému nepomeru v plnění, ve smyslu § 39 obč. zák. (pro jednání contra bonos mores) založit nemůže“ (sp. zn. 30 Cdo 1776/2007). Identický záver vyplýva aj z odbornej literatúry. Komentár k Občianskemu zákonníku k tejto otázke uvádza, že „na základe rozporu s dobrými mravmi nemožno sankcionovať čistý nepomer medzi hodnotou zmluvných plnení. Súdy by sa nemali púšťať do materiálnej korekcie zmluvných podmienok, ak nie je možné identifikovať procedurálnu vadu v kontraktačnom procese“. K dohodnutej odplate je potrebné uviesť, že v čase uzatvorenia zmluvy bola najvyššia prípustná výška odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru upravená Nariadením vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), konkrétne § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Poukázal na § 1a ods. 1, ods. 3, ods. 4) Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Na základe podkladov ministerstva financií SR na stránke www.mfsr.sk o súhrnnych informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2014 je stanovená výška priemernej RPMN na hodnotu 16,16%. V zmysle § 1a ods. 1 je prípustná odplata vo výške dvojnásobku priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov stanovenej podľa §1 ods. 4. Zmluva obsahuje odplatu vo výške 22,16%. Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že výška odplaty je v zákonomnom rozmedzí, preto nespĺňa žalobcom definované kritérium rozporu s dobrými mravmi. Výška úrokovej sadzby, ktorú súdy akceptujú je rôznorodá a jej výška nie je striktné daná, žalovaný má však za to, že súdy vo všeobecnosti akceptujú výšku úrokovej sadzby do 2,5 násobku priemeru bánk. Uvedené vyplýva aj z rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš zo dňa 01.02.2017 vo veci vedenej pod sp.zn. 10Csp/119/2016, v ktorom súd v odôvodnení konštatuje nasledovne: „Súd v zásade toleruje zvýšenú úrokovú sadzbu u problémových klientov, nepriechodných u bánk, ale len vo výške, ktorá nie je v rozpore s dobrými mravmi. Súd by v konkrétnom prípade akceptoval úrokovú sadzbu do max. 2,5 násobku tohto priemeru. V čase uzatvorenia úverovej zmluvy bola priemerná úroková sadzba pre daný typ úveru vo výške 9,93% v úverovej zmluve je 22,16% z čoho vyplýva, že aj v zmysle vyššie prezentovaného názoru súdu je akceptovateľná a v súlade s dobrými mravmi. V danej súvislosti je taktiež potrebným si uvedomiť, že súd porovnával úrokové sadzby bánk s úrokovou sadzbou nebankovej spoločnosti, ktorou žalovaný je, čo nepovažuje žalovaný za správne a korektné. Je všeobecne známe, že nebankové subjekty poskytujú úvery s vyšším rizikom ako banky, pričom cena rizika sa prejavuje práve vo výške odplaty za poskytnutý úver. Aj zo štatistík uvedených na internetovej stránke NBS vyplýva, že úroky, resp. odplaty za poskytnuté úvery budú vždy pri bankách rádovo nižšie ako pri poskytovaní úverov nebankovými spoločnosťami. Je to aj z dôvodu

prísnejších kritérií bánk pri poskytovaní úverov. Úvery v nebankovkách preto využívajú najmä klienti, ktorým by úver banky z dôvodu zvýšeného rizika nesplácania neposkytli. Táto okolnosť je reálnym faktom na finančnom trhu a z toho dôvodu spoločnosť nemožno za uvedené sankcionovať, nakoľko bolo na slobodnej vôli klienta, či zmluvu s uvedenou výškou úrokovej sadzby uzatvorí alebo nie.

5/ RPMN : výška RPMN je v úverovej zmluve uvedená správne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v úverovej zmluve s poukazom na prílohu k zák. č. 129/2010 Z.z.. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúčelový úver vyplatený na účet žalobcu, preto je potrebné aj tieto skutočnosti zohľadniť pri výpočte výšky RPMN. Žalobca len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Výpočet realizoval len prostredníctvom internetových kalkulačiek, k čomu je potrebným uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základne údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú odchýlky. Žalovaný zastáva názor, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter (uvedené aj priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, nakoľko tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov, ktorá opakovane vyhodnotila výpočet RPMN žalovaným za správny. Názor žalovaného je podložený aj rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 21.11.2018 sp.zn. 4Co/152/2018. Žalobca čerpal úver na základe podmienok stanovených v úverovej zmluve t.j. najmä: s pevne stanovenou výškou mesačnej splátky 44,56 eur, s presne stanoveným počtom pravidelných mesačných anuitných splátok - 60, s pevne danou celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 2.673,60 eur, so splatnosťou splátok vždy k 15. dňu v mesiaci, interval prvej splátky (t.j. interval medzi uzatvorením zmluvy a splatnosťou prvej splátky) môže byť väčší, ale aj menší ako sú intervaly medzi nasledujúcimi mesačnými splátkami. Poukazuje na § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. g) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“) zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby úverová zmluva obsahovala údaj o RPMN vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom neuvádza, akým konkrétnym spôsobom má byť údaj o RPMN vyjadrený, teda či má byť výsledok výpočtu napr. vyjadrený vo forme jedného konkrétneho čísla, alebo môže byť vyjadrený, ak je daný dôvod pre takéto jeho vyjadrenie, i vo forme určitého rozpätia ohraničeného minimálnou hodnotou RPMN a jeho maximálnou hodnotou (tak ako to bolo vyjadrené aj v predmetnej úverovej zmluve). Smernica vo svojom ustanovení požaduje uviesť RPMN „zrozumiteľne a stručne“, čo by malo byť rozhodujúcim kritériom pre eurokonformný výklad predmetného ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch. Keďže pravidlá pre výpočet RPMN ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch aj smernicou nedávajú iné kritérium, má žalovaný za to, že postupoval v súlade so zákonom aj smernicou a ich cieľom a poskytol žalobcovi úplné a najpresnejšie informácie v požadovanej zrozumiteľnej a stručnej podobe. Tá žalobcovi umožnila porovnanie úveru ponúkaného žalovaným s akoukoľvek ďalšou ponukou na trhu. Internetové kalkulačky obsahujú len políčka na základne údaje bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú, ako to bolo aj v tomto prípade. Žalobca v zmluvnom vzťahu so žalovaným vystupoval ako spotrebiteľ - teda slabšia strana. Postavenie slabšej strany však neznamená, že tejto bude poskytnutá bezbrehá ochrana voči dodávateľovi ako strane silnejšej, bez ohľadu na platné právo. U spotrebiteľa ako subjektu týchto vzťahov sa vychádza z definície priemerného spotrebiteľa, teda spotrebiteľa, ktorý má primerané množstvo informácií a je v rozumnej miere pozorný a obozretný, a to s ohľadom na jeho sociálne a kultúrne faktory a jazykové schopnosti. Od spotrebiteľa sa teda vyžaduje určitá miera pozornosti, ktorá má svoj obraz napríklad v tom, že spotrebiteľ musí vykonať určité kontrolné zisťovania, aký tovar vlastne kupuje, alebo akú zmluvu uzatvára. Európsky súdny dvor dokonca deklaroval, že sa celkovo vychádza z takého spotrebiteľa, ktorého intelligenčný kvocient nie je na hranici demencie, ale ktorý je schopný sa slobodne rozhodnúť (C-315/92). Súd tiež uvádza, že pri hľadisku priemerného spotrebiteľa je nutné vychádzať z konkrétneho typu vzťahu, na ktorý sa aplikuje. Poukazuje na právny názor Okresného súdu Senica v odôvodnení rozsudku zo dňa 21.03.2018 v konaní vedenom pod sp.zn. 9Csp/188/2017 („Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že cieľom zákonnej úpravy spotrebiteľských úverov je ochrana spotrebiteľov pred nekalými

praktikami poskytovateľov úverov, pred neprehľadnými, nejasnými, nezrozumiteľnými zmluvami, kedy spotrebiteľ pri podpise zmluvy nemá poňatia, koľko ho napokon úver bude stáť. Nie je to ale nástroj pre špekulácie spotrebiteľa za účelom získania úveru zadarmo a bez akýchkoľvek poplatkov v prípade, keď úver získal na základe jasnej, prehľadnej a zrozumiteľnej zmluvy. Ochrana spotrebiteľa ako slabšej zo zmluvných strán má nepochybne v právnom systéme svoje opodstatnenie, avšak zároveň aj svoje hranice dané zásadou spravodlivosti a účinnosti ochrany ohrozeného, príp. porušeného práva, zásadou rovnosti strán, ako aj ďalšími zásadami a princípmi ako sú *vigilantibus iura, neminem laedere* a pod. Bez rešpektovania uvedených zásad a princípov by súd skĺzol k formalistickému, nevýchovnému a paternalistickému postupu vo výsledku s neprípustným zvýhodňovaním dlžníka oproti veriteľovi.“). Preto dodáva, že nie sú naplnené žiadne dôvody na sankcionovanie úverovej zmluvy neplatnosťou, prípadne bezúročnosťou a bez poplatkovosťou, preto navrhuje, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a priznal mu náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

3. Na uvedené vyjadrenie žalovaného reagovala žalobkyňa. Uviedla, že k bezdôvodnému obohateniu Žalovaný argumentuje, že na jeho strane nenastala žiadna z foriem bezdôvodného obohatenia. Žalovaný uvádza, že podľa jeho názoru nebola naplnená žiadna skutková podstata bezdôvodného obohatenia. Poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 19.1.2012, sp.zn.2Cdo 92/2010 (“ ...Dôvodom vzniku takéhoto záväzku je preukázateľné získanie bezdôvodného obohatenia na úkor iného, na základe čoho vzniká záväzkový vzťah medzi tým, kto sa bezdôvodne obohatil a kto je povinný bezdôvodné obohatenie vydať, a medzi tým, na úkor koho sa niekto obohatí a kto má právo na vydanie obohatenia . Záväzok na vydanie obohatenia nevzniká v dôsledku protiprávnosti , ale vzniká splnením určitých podmienok ustanovených v zákone. Nejde tu teda o vznik záväzku priamo zo zákona, ale o vznik záväzku na základe zákona. Bezdôvodné obohatenie vzniká bez porušenia právnej povinnosti. Povinnosť vydať bezdôvodné obohatenie nie je viazaná na splnenie akýchkoľvek subjektívnych predpokladov a má ju každý, kto sa na úkor iného obohatí, či už úmyselne, alebo z nedbanlivosti...“). V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že Ustanovenie § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Sankcia neplatnosti by totiž neprimerane tvrdo dopadala na spotrebiteľa, ktorý by tým stratil výhodu splátok, a mohol by sa tak dostať do ťažko riešiteľnej situácie, pretože spravidla finančné prostriedky z úveru už použil a nemá možnosť ich bezprostredne splatiť v celej výške. Zákon o spotrebiteľských úveroch namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že ak zmluva neobsahuje presne vymedzené náležitosti konkretizované v ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch)... Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/707/2015 zo dňa 15.6.2016, Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/151/2015 zo dňa 16.12.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/696/2014 zo dňa 23.9.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 24Co/431/2014 zo dňa 15.4.2015 ,Krajský súd Trnava sp.zn.: 9Co/94/2013 zo dňa 10.12.2013, Krajský súd Prešov sp.zn.: 21Co/301/2014 zo dňa 27.10.2015, Krajský súd Trnava sp.zn.: 10Co/38/2016 zo dňa 18.1.2017 , Krajský súd Trnava sp.zn.: 9Co/399/2012 zo dňa 23.7.2013 , Krajský súd Prešov sp.zn.: 3Co/200/2016 zo dňa 30.1.2018. Poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 1Cdo/238/2017. Preto pokiaľ súd Zmluvu posúdi ako bezúročnú a bezpoplatkovú v dôsledku neurčitosti, resp. vadnosti niektorej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere - pôjde o skutkovú podstatu bezdôvodného obohatenia z (čiastočne) neplatného právneho úkonu. Totiž, „...Pokiaľ zmluva uzavretá medzi účastníkmi niektorú z náležitostí vymenovaných v ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. neobsahuje, nie je zároveň vo vzťahu k tejto náležitosti zachovaná písomná forma a poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bezpoplatkový...Neurčitosť niektorej z vyššie uvedených náležitostí má ten istý účinok, ako keby uvedenú náležitosť zmluva neobsahovala. Zmyslom a účelom úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informovanie spotrebiteľa o poskytnutom úvere, a to v čase poskytnutia zmluvy.“ Krajský súd Žilina sp.zn.: 11Co/169/2015 zo dňa 18.5.2015, obdobne k dôsledkom väd zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj Krajský súd Trenčín sp.zn.: 19Co/33/2016 zo dňa 26.1.2017, Krajský súd Žilina sp.zn.: 11Co/179/2015 zo dňa 18.5.2015, Krajský súd Prešov sp.zn.: 7Co/180/2016 zo dňa 27.2.2017. Žalovaná v podaní kopíruje prílohu zákona o spotrebiteľských úveroch bez vecného súvisu so Zmluvou, ktorá je predmetom tohto konania. Kopírovanie zákona nie je samo o sebe dôkazom výpočtom RPMN. Na žalovanou uvádzaný „výpočet“ nemožno prihliadať aj z dôvodu, že sama žalovaná v podaní poukazuje na to , že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. V žiadnom ustanovení Zmluvy, rovnako vyjadrení

žalovanej však nemožno zistiť, ktorým dňom mal byť spotrebiteľský úver vyplatený na účet žalobcu. Ďalším zásadným údajom pre výpočet RPMN je znalosť dátumu platieb, ktoré má vykonať spotrebiteľ, ktorá splatnosť splátky bola viazaná podľa Zmluvy na podmienku - udalosť, ktorou je poskytnutie úveru. Uvedená okolnosť bola závislá výlučne na vôli žalovanej pritom v čase keď žalobca podpisoval Zmluvu, vôbec nebolo zrejmé, kedy žalovaná úver poskytne. K žalovaným uvádzaným pochybnostiam s poukazom na výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky na výpočet RPMN zo stránky Ministerstva financií, žalovanému dávame do pozornosti, že odborné matematické znalosti, ktoré sú pri výpočte RPMN potrebné, sú dané nakoľko správcom obsahu a technickým prevádzkovateľom tohto webového sídla je Ministerstvo financií Slovenskej republiky a súdmi SR je spôsob výpočtu prostredníctvom tejto kalkulačky akceptovaný a považovaný za správny. Nejde teda o akúkoľvek internetovú kalkulačku RPMN s výsledkom, ktorý podporuje argumenty žalobcu, ale kalkulačku ktorá reprezentuje pravdivý údaj o výške nákladov na spotrebiteľský úver. Z niektorých rozhodnutí na podporu žalobcu uvádza "... Pokiaľ ide o spôsob výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov predmetného úveru ako ju urobil súd prvého stupňa /teda pomocou interaktívnej kalkulačky na stránke www.fininfo.sk/ 'http://www.fininfo.sk/' odvolací súd nemá proti takémuto postupu žiadne námietky a poukazuje na to, že správcom obsahu a technickým prevádzkovateľom tohto webového sídla je Ministerstvo financií Slovenskej republiky a vzorec, ktorý je na uvedenom webovom sídle uvedený ako vzorec použitý na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov cestou interaktívnej kalkulačky je zhodný so vzorcom uvedeným v prílohe č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. /len s iným matematickým zápisom/. Okrem toho navrhovateľ svoje odvolacie tvrdenia o nesprávnosti tohto výpočtu nepodložil žiadnym dôkazom - napríklad vlastným výpočtom ročnej percentuálnej miery nákladov predmetného úveru, Krajský súd Trenčín sp.zn.: 5Co/601/2014 zo dňa 29. 10. 2014. Napokon k pochybnostiam žalovanej o tom, či výpočet RPMN prostredníctvom internetovej kalkulačky je relevantným dôkazom, je potrebné uviesť že tento spôsob výpočtu akceptuje i súdna prax. Napríklad v konaní pod sp.zn.: 23Co/311/2017 zo dňa 23.4.2018 Krajský Trnava súd potvrdil, že " V úverovej zmluve je uvedený nesprávny údaj o RPMN - "24,18 %". Súd si správne zistil, že podľa internetovej kalkulačky [fininfo.sk](http://www.fininfo.sk/) bola RPMN 25 % a podľa kalkulačky na stránke ekonomika.sme.sk je RPMN 25,85 %, a preto vyhodnotil, že úver je podľa § 11 ods. 1 písm. d) z. č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov, pretože v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že žalovaná nijakým relevantným spôsobom nepreukázala správnosť vlastného výpočtu RPMN v Zmluve. Žalovaná celkom jednoznačne vychádzala pri výpočte RPMN s neúplných údajov (absencia znalosti dňa splatnosti prvej splátky, absencia znalosti dňa/ dátumu poskytnutia úveru) čo odôvodňuje záver o tom, že žalovaná nie len že neuniesla dôkazné bremeno - preukaz správnosti, ale je zrejmé, že žalovanou prezentovaný a i v Zmluve uvedený výpočet RPMN nemôže byť správny (pre absenciu podstatných údajov). Nesprávnosť výpočtu RPMN je zjavná, aj bez ďalších výpočtov RPMN a to z dôvodu nesprávnosti údaju o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom, ktorá (ako bolo žalobcom v žalobe namietané) nekorešponduje skutočnej celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Totiž, ak by postupovali výpočtom podľa Zmluvy - celková čiastka splatná spotrebiteľom je v Zmluve uvedená v sume 2.673,60 EUR, pritom je v zátvorke k bodu 35 Zmluvy uvedené, že má ísť o sumu bez platieb za doplnkové služby. Keďže v Zmluve je uvedené (bod 42 a 44 Zmluvy), že poplatky za imaginárne služby sú zahrnuté v splátke, potom splátka bez poplatku v súhrnnej výške 3 eura predstavuje výšku 41,56 EUR. Potom súčinom celkového počtu splátok 60 a výšky splátky (bez poplatkov) je výslednou suma 2.493,60 EUR a nie suma 2.673,60 EUR. Keďže neznáme doplnkové služby a poplatky za ne boli zjavne súčasťou formulárovej Zmluvy zjavne bez možnosti prieskumu ich predmetu a čo je podstatné možnosti voľby ich odmietnuť - potom súčinom celkového počtu splátok 60 a výšky splátky (s poplatkami) 44,56 EUR je výslednou suma 2.493,60 EUR a nie suma 2.673,60 EUR. Napríklad z rozhodnutia KS Žilina z dňa 15.12.2015, sp. zn. 5Co/590/2015 vyplýva záver, že tak ako aj nesprávne uvedenie údaju o RPMN tak aj nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje hrubý zásah do práv spotrebiteľa, pretože účelom uvádzania údajov o RPMN a celkovej čiastke, je umožniť spotrebiteľovi zistiť a porovnať výhodnosť jednotlivých produktov. Veriteľ teda nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. Údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je pritom práve tým údajom, ktorého neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. K absencii doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru žalovaný poukázal na rozsudok Súdného dvora vo veci C-42/15. Z uvedeného tvrdenia žalovaného žalobcovi nie je zrejmé aké objektívne zistiteľné kritéria mal žalovaný na mysli, keď podľa § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona je potrebné v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť jednak termín konečnej splatnosti (čo vyžaduje

dátumovú špecifikáciu), tiež dobu trvania Zmluvy. Zmluva obsahuje údaj o Termíne konečnej splatnosti v bode 39 ako „ 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15.dňa v poslednom mesiaci.“ V bode 39 nie je uvedené, kedy bude úver poskytnutý. Pokiaľ ide o prvú splátku jej splatnosť je podľa zmluvy dohodnutá „po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru“. V čase keď žalobca podpisoval Zmluvu, vôbec nebolo zrejmé, kedy žalovaný úver poskytne, pričom uvedená okolnosť bola závislá výlučne na vôli žalovaného a má podstatný význam vo vzťahu k splneniu podmienky informovanosti spotrebiteľa o tom, do kedy jeho záväzok trvá. Vzhľadom na uvedené pre spotrebiteľa nie je možné bez väčších ťažkostí a s istotou identifikovať termín konečnej splatnosti úveru, resp. aj doby trvania úveru, čo má vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku. Konečná splatnosť poskytnutého úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona) musí byť presne datovaná, teda uvedená presným konkrétnym dátumom, a to tak, aby si spotrebiteľ nemusel sám matematickými výpočtami odvodiť dátum konečnej splatnosti poskytnutého úveru z údajov uvedených v zmluve alebo zo všeobecných obchodných podmienok. Spôsob vyjadrenia v Zmluve, nie je naplnením zákonnej náležitosti uvedenej v ustanovení § 9 ods. 2 písm. f/ zák. č. 129/2010 Z. z. v znení platnom ku dňu uzatvorenia Zmluvy. Významom uvedeného ustanovenia (aj podľa dôvodovej správy) je, aby spotrebiteľ bol už pri podpise zmluvy informovaný, ako dlho je povinný plniť si svoje povinnosti (splácať istinu, úroky, poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov (týmto sú: dátum poskytnutia úveru, splatnosť prvej splátky, frekvencia, výška a počet splátok). Je potom úlohou dodávateľa, aby uvedené vstupné údaje matematicko-logickými operáciami premietol do konkrétneho (jedného) časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Pokiaľ teda Zmluva údaj o konečnej splatnosti neobsahuje, nemožno mať za to, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potencionálnu aktivitu spotrebiteľa, ktorá by viedla k určeniu splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných, v zmluve dostupných údajov. „...Konečná splatnosť úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým realizovať najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi...“(porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica č. 16Co 315/2012). Podľa Krátkeho slovníka slovenského jazyka význam slova „konečná - konečný“ je i: ktorý je na konci, posledný a v súvislosti s § 9 ods. 2 písm. f/ cit. zákona je potom možné vyvodiť, že spotrebiteľ už musí pri uzavretí zmluvy vedieť, kedy (dátum) uplynie čas splácania. V tejto súvislosti poukazujeme na to, že z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia Zmluvy vyplýva, že Zmluva musí obsahovať aj termín splátok. V bode 31. termín splatnosti splátok nie je uvedený, pričom bod 31 Zmluvy, odkazuje na textovú časť: prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru, a pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci, dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Je zrejmé, že termín konečnej splatnosti i termín prvej splátky bol viazaný len na vôľu žalovaného, kedy prostriedky poskytne. Tento údaj nebol známy v čase keď žalobca podpisoval Zmluvu, preto nebola splnená požiadavka informovanosti spotrebiteľa. Je zrejmé, že termín konečnej splatnosti a doba trvania Zmluvy v Zmluve úplne absentuje a nie je možné zo Zmluvy uvedené ani zistiť, pretože nie je známy základný údaj o tom, kedy žalovaný sumu prostriedkov vôbec poskytol. Termín konečnej splatnosti je údajom, „...Ide teda o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Správny je potom záver súdu prvej inštancie, keď posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov a zdôraznil, že dodávateľ mal, všeobecné (tkz. typové) údaje matematicko-logickými operáciami premietnuť do konkrétneho časového údaja, ktorý bude konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru predstavovať. Bolo v kompetencii poskytovateľa úveru, aby všetky podstatné údaje na výpočet konečnej splatnosti určil tak, že spotrebiteľ pri podpise zmluvy by mal k dispozícii konkrétnu informáciu o dĺžke splácania úveru, napriek tomu pristúpil len k neurčitému (slovne vágnemu) uvedeniu o termíne konečnej splatnosti. Spôsob určenia konečnej splatnosti, tak ako ju určil žalobca nie je v súlade s vyššie citovanými závermi a preto okresný súd správne považoval predmetný úver s odkazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Takýto záver súdu je aj v súlade so Smernicou 2008/48, nakoľko neurčitý údaj o konečnej splatnosti úveru dlžníkovi neumožňuje poznať všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy, ide o skutočnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ Krajský súd Banská Bystrica sp.zn.: 13Co/106/2017 zo dňa 27.3.2018. Žalobca poukazuje, že i rozhodovacia stabilne rozhoduje vo vzťahu k takto uvádzanej podstatnej náležitosti v zmluvách ktoré koncipoval žalovaný napr.: Krajský súd Nitra sp.zn.: 5Co/403/2015 zo dňa 11.5.2016, Krajský súd Trenčín sp.zn.: 6Co/86/2017 zo dňa 25.4.2017, KS Nitra Spisová značka:5Co/403/2015 zo

dňa 11.5.2016, KS Banská Bystrica Sp. zn. 16Co/782/2015 zo dňa 12.1.2017, KS Banská Bystrica Sp. zn. 16Co/103/2015 zo dňa 18.2.2016, KS Banská Bystrica Sp. zn. 16Co/178/2015 zo dňa 18.2.2016. Vzhľadom na vyššie uvedené má žalobca za to, že Zmluvu resp. úver z nej vyplývajúci je potrebné považovať v zmysle ust. § 11 ods. 1 v spojení s ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

4. Na vyjadrenie žalobkyne reagoval žalovaný podaním zo dňa 11.5.2020. Uviedol, že spochybňuje správnosť hodnoty RPMN uvedenej v úverovej zmluve a to na základe výpočtu prostredníctvom internetových kalkulačiek. Žalovaný zotrváva na svojom názore, ktorý prezentoval už vo vyjadrení k žalobe, že internetové kalkulačky majú len informatívny charakter (uvedené aj priamo na internetovej stránke), ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN, nakoľko tieto portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN. Dôkaz o nepresnosti výpočtu žalovaný v prílohe dokladá. Na portáli Fininfo bol po zadaní jednotlivých parametrov výsledok RPMN 24,15%, na stránke o peniazoch už bol výsledok RPMN 24,86%. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Pokiaľ ide o jednotlivé predpoklady pre výpočet RPMN sú uvedené priamo v texte úverovej zmluvy. Žalovaný v prílohe zasiela metodické usmernenie k výpočtu RPMN, ktorý aj reálne zohľadňuje pri svojich výpočtoch. Súčasne z neho vyplýva, že RPMN sa nedá laicky relevantne počítať ekalkulačkami. Žalovaná úverová zmluva bola uzatvorená v roku 2015, kedy sa interval medzi splátkami a poskytnutím úveru vyjadroval v súlade so zákonom v dňoch. Následne v roku 2016 došlo implementáciou európskej legislatívy k zmene vyjadrovania intervalov, čo je presne popísané v priloženom Metodickom usmernení NBS. Pokiaľ nie je možné v internetových kalkulačkách nastaviť presne, podľa ktorej právnej úpravy sa RPMN počíta (čo reálne nie je možné) musí sa takýto výpočet považovať VÝLUČNE ZA ORIENTAČNÝ. Okrem toho sa v internetovej kalkulačke dá nastaviť splácanie úveru buď len na začiatku mesiaca alebo na konci. V prípade žalovanej úverovej zmluvy bol termín prvej splátky v zmysle splátkového kalendára dojednaný na 16.06.2015 a každá ďalšia splátka bola splatná do 15.dňa v mesiaci. Táto informácia je podstatná pre výpočet podľa legislatívy pred i po implementácii európskej smernice. Pokiaľ túto skutočnosť nie je možné v kalkulačke zohľadniť, nie je možné získať správny výpočet hodnoty RPMN. Poukazuje na rozsudok Okresného súdu Galanta zo dňa 05.11.2019, sp.zn. 17Csp/262/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 19.12.2019, sp.zn. 41Co/98/2019. Žalobca v konaní spochybňuje aj nesprávnu celkovú čiastku splatnú spotrebiteľom a to bez akéhokoľvek relevantného dôvodu. V úverovej zmluve je vyslovene v bodoch 41.a 43. uvedené NIE, čo znamená, že žiadne doplnkové služby na zmluve dohodnuté neboli. Táto skutočnosť vyplýva zo splátkového kalendára a tiež zo Štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere. V prípade posudzovania zákonných náležitostí úverových zmlúv sa sudy opakovane vyjadrili, že je nevyhnutná aplikácia eurokonformného výkladu z dôvodu nesprávnej implementácie smernice. Uvedenú potrebu eurokonformného výkladu je možné vyvodiť aj z dôvodovej správy k zákonu o spotrebiteľských úveroch, v ktorej zákonodarca vyjadril potrebu transponovať smernicu do právneho poriadku Slovenskej republiky v celom rozsahu. „Eurokonformný výklad nemôže nahradiť absenciu výslovného znenia zákona; zásada konformného výkladu však vyžaduje, aby vnútroštátne sudy urobili všetko, čo je v ich právomoci, berúc do úvahy celé vnútroštátne právo a uplatňujúc výkladové metódy ním uznané, s cieľom zaručiť úplnú účinnosť smernice a dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou (rozsudok Európskeho súdneho dvora C 212/04 dňa 4.7.2006, rozsudok Európskeho súdneho dvora vo veci C 456/98, zo dňa 13.7.2000, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. III uS 666/2016, zo dňa 11.10.2016). Na základe uvedeného je možné dospieť k záveru, že ani úmyslom zákonodarcu nebolo, aby ustanovenie § 9 ods. 2 bolo v rozpore so smernicou. Túto skutočnosť potvrdzuje aj novela zákona o spotrebiteľských úveroch č. 279/2017 Z.z. účinná od 01.05.2018, v ktorej zákonodarca reflektoval na vývoj rozhodovacej praxe súdov Slovenskej republiky. V rozsudku C 42/15 Súdny dvor Európskej únie zároveň konštatoval, že čl. 10 ods. 2 písm. h) smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva uvádzala konkrétny dátum (termín konečnej splatnosti úveru), pokiaľ podmienky zmluvy umožňujú spotrebiteľovi identifikovať dátum takejto splátky. V tejto súvislosti súd, aplikujúc eurokonformný výklad, uvádza, že z počtu splátok úveru 96 mesiacov, vyplýva doba trvania zmluvy, z ktorej priemerný spotrebiteľ, ktorým bezpochyby je aj samotná žalobkyňa, vie presne určiť termín konečnej splatnosti úveru. Na margo veci súd uvádza, že zákonodarca predmetnou, vyššie uvedenou novelou ZoSÚ vypustil zo zákona povinnosť uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere „termín konečnej splatnosti úveru“, pretože uvedené bolo v rozpore aj so Smernicou č. 2008/48/ES. Na základe vysloveného názoru sa súd nemohol stotožniť s tvrdeniami žalobkyne, že v zmluve nebola určená doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti

úveru. Aj keď úverová zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru.“ Okrem toho žalovaný poukazuje na veľmi rôznorodú a nejednoznačnú judikatúru jednotlivých súdov pri posudzovaní náležitostí úverových zmlúv. Rovnakú náležitosť, ktorú jeden súd vyhodnotí za uvedenú správne a korektne iný súd považuje za nevyhovujúcu. Názory súdov pri vyhodnocovaní náležitostí úverových zmlúv skorigoval aj Súdny dvor EÚ svojím rozhodnutím zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, a následne Najvyšší súd SR vo svojom vyššie citovanom uznesení sp.zn. 3 Cdo/146/2017, pričom je zrejmé, že výklad zákona č. 129/2010 Z.z. v mnohých prípadoch nebol správne aplikovaný. Žalovaný pri koncipovaní úverovej zmluvy postupoval v dobrej viere, že plní literu zákona korektne a komplexne. Preto zastáva názor, že je nesprávne, aby bol sankcionovaný za svoj výklad zákona, pri ktorom sa ani výklad súdov nedokáže zjednotiť. Žalovaný záverom dáva do pozornosti stanovisko bývalého podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana L'alička v Náleze zo dňa 24. 10. 2013, sp. zn. I. ÚS 547/2012 (odlišné stanovisko), v ktorom pomerne ilustratívne poukázal na aktuálnu zjavnú a neudržateľnú predimenzovanosť ochrany spotrebiteľa a „démonizovanie“ veriteľskej pozície - v neprospech právnej istoty a celkového doterajšieho vnímania objektívneho práva v podmienkach kontinentálnej právnej kultúry: „Všeobecné súdy vrátane Ústavného súdu SR ochranu spotrebiteľov pustili už tak ďaleko, že títo nemusia niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrú akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek čo sa prieči zdravému rozumu (v zmysle „ten chudák ani nevie, čo podpísal, ale „peniaze mohol zobrať“), a to sa už dotýka samotnej podstaty a hlavne primeranosti práva, v dôsledku čoho spotrebiteľa z úradnej povinnosti zbavujú jeho zodpovednosti. Takýto postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura, neminem laedere a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykonalosti ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva voči dlžníkovi, ktorý sa tak neoprávnene obohacuje na jeho úkor za asistencie súdov. Preto ak nedôjde k racionálnemu zvratu v doterajšej judikatúre súdov, opäť vrátane Ústavného súdu SR, existujúce bagateľné spory tak zahltia všetky súdy Slovenskej republiky (čo už je reálne) a ochromia nielen výkon ich spravodlivosti, ale narušia aj dôveru občanov v právo, právny poriadok, a tým aj v právny štát (čl. 1 ods. 1 Ústavy SR).“ Žiada žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

5. Na pojednávanie vo veci konané 8.10.2020 sa nedostavili strany sporu ani ich právni zástupcovia, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, o odročenie pojednávania nežiadali. Súd preto v zmysle § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

6. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením písomných vyjadrení strán sporu a v spise pripojených listinných dôkazov (tak ako boli oboznamované na pojednávaní - návrhom s prílohami, podaniami strán sporu s prílohami) a zistil tento skutkový stav veci:

7. Žalobkyňa podaním zo dňa 12.6.2020 poukazovala, že žalovaný predložil vlastné výpočty RPMN prostredníctvom internetových kalkulačiek pre výpočet RPMN. K predloženým výpočtom uvádza nasledovné : výpočet, ktorý žalovaný predložil a vypočítal prostredníctvom internetovej kalkulačky z portálu finančnej ochrany spotrebiteľa (fininfo.sk), je nekorektný a hrubo zavádzajúci. Žalovaný nepredložil súdu kompletnú informáciu o tom ako zadával parametre poskytnutého úveru do kalkulačky. Uvedená kalkulačka počíta so splatnosťou splátky v prvej polovici mesiaca t.j. do 15 dňa mesiaca (vrátane) - v kalkulačke možnosť „na začiatku obdobia“ a v druhej polovici mesiaca - v kalkulačke možnosť „na konci obdobia“. Z formulárového znenia Zmluvy vyplýva, že žalovaný určil splatnosť každej mesačnej splátky (okrem prvej) vždy do 15 dňa v mesiaci - tzn. že v uvedenej kalkulačke je potrebné označiť možnosť - Splatenie splátky „na začiatku obdobia“. Kým žalobca súdu predložil výpočet RPMN korektné tak, že bolo zjavné zadanie parametrov úveru s relevantným splácaním úveru na začiatku obdobia spolu s výsledkom preukazujúcim nesprávnosť RPMN (v neprospech spotrebiteľa) uvedenú v Zmluve - žalovaný súdu predložil len druhú časť výpočtu, ktorý bol však urobený zadaním možnosti „na konci obdobia“. Z uvedeného dôvodu sa výpočty žalobcu a žalovaného vzájomne líšia. Preto žalovaným predložený výpočet RPMN nemá žiadnu výpovednú hodnotu, ide o účelové skresľovanie výpočtu RPMN tak, aby žalovaný vytvoril dojem správnosti ním uvedenej RPMN v Zmluve. Pokiaľ ide o druhý žalovaným predložený výpočet RPMN - portál <https://openiazoch.zoznam.sk/hotovostne-pozicky/kalkulacka>, rovnako nemá žiadnu právnu relevanciu, nakoľko z predloženého výpočtu je absolútne

zrejme, že nijako nezohľadňuje frekvenciu splátok, čo je základným predpokladom pre výpočet RPMN vyplývajúci i z prílohy č.2 Zákona č.129/2010 Z.z. V tomto poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 19Co/55/2019 z 17.10.2019, sp. zn. 22Co/86/2018 z 10.9.2019 (použitie pre výpočet RPMN : súd realizoval prostredníctvom kalkulačky na webovom sídle www.fininfo.sk - portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky, <<http://www.fininfo.sk/sk/kalkulacky/kalkulacka-rpmn>>). Je štandardou praxou, že slovenské súdy pre overenie správnosti používajú internetovú kalkulačku, ktorú použil i žalobca, ide o dôveryhodný zdroj výpočtu, garantom nezávislosti a správnosti je Ministerstvo financií SR. Webové sídlo www.fininfo.sk - portál finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa Ministerstva financií Slovenskej republiky plní účel zvýšenia verejného prístupu k informáciám finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa v oblasti finančných služieb. Cieľom portálu je poskytnúť nezávislé, odborné a praktické informácie, zabezpečenie väčšej informovanosti o finančných rizikách a ochrane pri finančných príležitostiach, zoznámiť záujemcov s finančným trhom a s princípmi, na ktorých fungujú finančné produkty a služby, s ktorými sa stretávame v bežnej praxi v ponuke finančných inštitúcií. Stránky nie sú zamerané na poskytovanie veľkého množstva informácií o všetkých témach práv spotrebiteľa. Na základe uvedeného trvá na argumentácii o tom, že RPMN je v Zmluve uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa, bez ohľadu na to, že neboli uzatvorené žiadne doplnkové služby. V Zmluve uvedená RPMN vo výške 24,80% nezodpovedá správnej výške RPMN, ktorá v danej veci predstavuje výšku 25,20%. Poukazuje na aktuálnu rozhodovaciu prax SD EÚ vo veci C - 290/19, RN proti Home credit z dňa 19.12.2019, kde SD EÚ uviedol, že ... " Súdny dvor mal príležitosť zdôrazniť, že pre spotrebiteľa má RPMN zásadný význam ako celkové náklady na úver predložené vo forme sadzby vypočítanej podľa jednotného matematického vzorca. Táto sadzba totiž umožňuje spotrebiteľovi posúdiť z hospodárskeho hľadiska rozsah záväzku, ktorý obsahuje uzavretie zmluvy o úvere (pozri v tomto zmysle rozsudky z 21. apríla 2016, Radlinger a Radlingerová, C 377/14, EU:C:2016:283, bod 90 a citovanú judikatúru; z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia, C 42/15, EU:C:2016:842, bod 66 a citovanú judikatúru, ako aj z 20. septembra 2018, EOS KSI Slovensko, C 448/17, EU:C:2018:745, bod 64).“ Z označeného rozhodnutia SD EÚ tiež vyplýva, že je bez právneho významu, že v čase keď veriteľ predkladá spotrebiteľovi ponuku na uzavretie zmluvy o úvere, nepozná dátum čerpania úveru alebo dátum uzavretia zmluvy, nakoľko na presný výpočet RPMN môže uplatniť dodatočné predpoklady upravené v prílohe smernice. Z uvedeného je teda zrejme, že bola uvedená do omylu v otázke nákladov na vlastný spotrebiteľský úver. Smernica 2008/48/ES aj ZSÚ ukladá obligatórnu požiadavku, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala RPMN vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, vrátane všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto RPMN t.j. je potrebné uviesť všetky hodnoty, ktoré vstupujú do výpočtu RPMN. Povinné uvedenie všetkých predpokladov výpočtu RPMN umožňuje spotrebiteľovi zistiť, na základe čoho dospel veriteľ k výsledku o konečnej výške RPMN, a nepostačuje len uvedenie správnej výšky RPMN. Z aktuálnej rozhodovacej činnosti SD EÚ Rozhodnutie z dňa 20.09.2018, sp. zn. C- 448/17, EOS KSI Slovensko s. r. o. proti Jánovi Dankovi, Margite Dankovej, vyplýva že aj keby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala matematický vzorec výpočtu RPMN, ktorý však nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu, potom spotrebiteľ nepozná všetky podstatné okolnosti súvisiace s nákladmi na úver, a ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/86/2018 z 10.9.2019, sp. zn. 2Co/91/2019 z 23.10.2019. Pridržiava sa vyjadrení zaslaných súdu v priebehu konania týkajúcich sa absencie termínu konečnej splatnosti úveru a trvania zmluvy a má za to, že žalovaný v Zmluve neuviedol podstatnú náležitosť, ktorou je termín konečnej splatnosti a doba trvania zmluvy. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nesplnenie tejto povinnosti má za následok, že úver sa v súlade s ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Doba trvania zmluvy a počet splátok sú dve odlišné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré ZoSÚ v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v ust. § 9 ods. 2 písm. f) (doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere) a v ust. § 9 ods. 2 písm. k) (počet splátok). Aj Smernica Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere rozlišovala dĺžku trvania zmluvy o úvere (článok 10 ods. 2 písm. c)) a počet splátok (článok 10 ods. 2 písm. h)). Počet splátok teda nemožno stotožniť s konečnou splatnosťou úveru, a preto pri písme f) citovaného zákona iný výklad než ten, že konečná splatnosť úveru musí byť určená dátumovo neprichádza do úvahy. Keďže zmluva túto náležitosť neobsahuje, poskytnutý úver sa v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ považuje za bezúročný a bez poplatkov. Poukazuje v tomto na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co/124/2019 z 27.02.2020, sp. zn. 2Co/91/2019 z dňa 23.10.2019, sp. zn. 6Co/116/2019 z dňa

28.11.2019, sp. zn. 15Co/14/2019 z 11.7.2019 ("...Prvoinštančný súd sa správne zaoberal aj jednou z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to údajom o konečnej splatnosti úveru. Správne je jeho konštatovanie, že údaj o konečnej splatnosti úveru v zmluve absentuje, keď podľa žalovaného splatnosť je uvedená 84mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci, čo však nezodpovedá určeniu konečnej splatnosti úveru tak, ako to vyžaduje zákon. Údaj o termíne konečnej splatnosti úveru má byť uvedený presne, a to uvedením konkrétneho dňa, mesiaca a roka, kedy spotrebiteľský úver nadobudne konečnú splatnosť. Význam uvedenej zmluvnej náležitosti súvisí aj s ďalšími nárokmi veriteľa vyplývajúcimi zo zmluvy o úvere (vid. uznesenie NS SR sp. zn. 4Obo/143/98, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19.11.2013 sp. zn. 5Co/165/2013, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.05.2012 sp. zn. 1Co/30/12) .), sp. zn. 6Co/123/2018 z 26.9.2019. Pokiaľ žalovaný poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, ktorý uznesení sp. zn. 3 Cdo/146/2017 (aj keď v súvislosti s podstatnou náležitosťou termínu konečnej splatnosti, žalobca má za to, že nižšie uvedený výklad Krajského súdu je relevantný tak pre rozdelenie splátky ako aj termín konečnej splatnosti), žalobca v tejto súvislosti odkazuje na rozhodovaciu prax Krajského súdu Prešov, z ktorej obsahu jednoznačne vyplýva, že Krajský súd " odkazuje aj na väčšinové stanovisko Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove: „1. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. l) zákona č.129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „sporné pravidlo“) obsahuje právo spotrebiteľa na uvedenie splátok istiny spotrebiteľského úveru ako aj splátok úrokov a poplatkov. Primárnemu účelu právnej úpravy normami spotrebiteľského práva zodpovedá taký výklad sporného pravidla, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami „výška“, „počet“ a „termíny splátok“ viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom, a tiež k poplatkom (porov. rozsudok NSSR z 28.06.2016 sp. zn. 7Sžo61/2015, porov. tiež pri použití historického výkladu k totožnej dikcii podľa zákona č.258/2001 Zz. rozsudok NS SR vo veci 7Cdo/128/2016).zmysluplný právny dialóg, kasačná záväznosť môže (pochopiteľne len za nezmeneného skutkového stavu) byť reflektovaná len bezpodmienečným rešpektovaním rozhodnutia najvyššieho súdu. V konaní nasledujúcom po kasačnom rozhodnutí preto nie je priestor pre úvahy, či je právny názor najvyššieho súdu správny, fundovaný či úplný.“ odvolací súd sa odklonil od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vo veci sp. zn. 3 Cdo/146/2017 zo dňa 22.02.2018 a ustálil, že princíp právnej istoty prevažuje, smernica nemá priamy účinok na horizontálne vzťahy medzi jednotlivcami a nepriamy účinok smernice nemožno použiť contra legem, a preto v súlade s doterajšou masívnou aplikačnou praxou súdov je potrebné vyžadovať aj špecifikáciu splátok podľa istiny, úrokov a poplatkov. Uvedené zákonné pravidlo sa deroguje s účinnosťou od 01.05.2018 novelou zákona č. 129/2010 Z. z. vykonanou zákonom č. 279/2017 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. Do nadobudnutia účinnosti uvedenej zmeny zákona (uvedenej v bode 2). Nie je v súlade s princípmi súkromného práva docieľiť ten istý derogačný efekt súdmi tzv. eurokonformným výkladom, pretože ten by: odporoval zákazu eurokonformného výkladu contra legem, odporoval by princípu právnej istoty, nebol by súladný ani s výkladom rozsudku Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, keďže Súdny dvor EÚ za euronekonformnú považoval a) len amortizačnú tabuľku a b) len vo vzťahu k istine. Sporné zákonné pravidlo pritom predpokladá oveľa širší diapazón možnosti špecifikácie splátok spotrebiteľského úveru než je amortizačná tabuľka a než je len špecifikácia istiny. Navyše, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS predpokladá na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) údaje o splátkach, a to tak, aby transparentne bolo zrejmé, že tam nie sú uvedené tie poplatky, ktoré môžu byť v splátkach zahrnuté, ale do RPMN sa nezapočítavajú (čl. 19 ods. 2 smernice 2008/48/ES). Smernica taktiež výslovne predpokladá informovanie spotrebiteľov o špecifikácii splátok úrokov a poplatkov (čl.10ods.1 písm.j/, príloha II., 2.).27. V kontexte uvedeného ako aj so zreteľom na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 155/2011zo dňa 21.12.2011, v ktorom Najvyšší súd SR ustálil, že: „Požiadavky na reflektovanie kasačného rozhodnutia v následnom rozhodnutí krajského (okresného) súdu sú totiž výrazne prísnejšie, než je tomu tak v prípade „púhej“ záväznosti precedenčnej. Zatiaľ čo v prípade tzv. precedenčnej záväznosti rozhodnutí najvyššieho súdu existuje možnosť, aby všeobecný súd rôzneho stupňa (ne)reflektoval právne závery najvyššieho súdu tým, že v dobrej viere predostrie konkurujúce úvahy a začne s judikátom. Poukazuje na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Zákon o spotrebiteľských úveroch. Formulár o predzmluvných podmienkach - konanie s odbornou starostlivosťou Smernica 2008/48/ES, ale i zákon o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z. z. v ustanovení § 4 ods. 1 už v predzmluvnej fáze, v ktorej spotrebiteľ prejavuje záujem o úverový produkt veriteľa, ukladá veriteľovi povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy najmä opis hlavných vlastností ponúkaného úverového produktu

spolu s dobou, počas ktorej je veriteľ viazaný obsahom uvedenej ponuky. Informačná povinnosť má umožniť spotrebiteľovi prijať pri uzatvorení úveru informované rozhodnutie. Zákonnú povinnosť veriteľ splní prostredníctvom formuláru, v listinnej podobe, uvedený v prílohe ZSÚ č. 3 a 4 alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spotrebiteľovi. Účelom formuláru je sprehľadniť podmienky získania úveru tak, aby tieto podmienky boli spotrebiteľovi známe ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy. Z toho dôvodu je aj zákonodarcom stanovená presná štruktúra a forma formuláru, v ktorom je veriteľ povinný uvádzať jednoznačné, prehľadné, nezavádzajúce informácie. Z rozhodovacej praxe SD EÚ vyplýva, že vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či v prejednávanej veci boli spotrebiteľovi oznámené všetky skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na rozsah jeho záväzku. Rozhodujúcimi pri tomto posúdení sú jednak otázky, či sú tieto základné podmienky vypracované jasne a zrozumiteľne s poukazom na Rozhodnutie SD EÚ z dňa 9. 7. 2015, sp. zn. C 348/14, Maria Bucura c/a SC Bancpost SA, alebo aj Rozhodnutie SD EÚ z dňa 21. 4. 2016, sp. zn. C-377/14, Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a FINWAY a.s. SD EÚ v rozhodnutí z dňa 18.12.2014, sp. zn. C-449/13, CA Consumer Finance SA/Ingrid Bakkaus a i. okrem iného uviedol, že obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovávanía dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenia, a ktoré musia byť z dôvodu ich predzmluvného charakteru splnené ešte pred podpisom zmluvy. Napríklad aj z rozhodnutia NS SR z dňa 26. 08. 2015, sp. zn. 6Sžo/61/2014 vyplýva, že pokiaľ veriteľ neinformoval pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a to ani v zmluve o spotrebiteľskom úvere, jednoznačne, určito a jasne o podstatných podmienkach zmluvy, také konanie značne obmedzuje spotrebiteľa v schopnosti urobiť rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by pri dostatku informácií neurobil. Neinformovanie spotrebiteľa veriteľom NS SR už v skoršom rozhodnutí z dňa 16. 04. 2014, sp. zn. 2Sžo/29/2013 klasifikoval ako konanie v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý tak mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, ktoré konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje v zmysle § 7 zákona č. 250/2007 Z. z. Uvedeným konaním sa veriteľ dopustil porušenia právnej povinnosti vyplývajúcej mu z § 7 ods. 1, 2, písm. a), b) zákona č. 250/2007 Z. z. Žalovaný v konaní predložil v konaní formulár o zmluvných podmienkach ponúkaného úverového produktu, ktorý adresoval žalobcovi avšak celkom zjavne nie v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy. Zmluva bola uzatvorená dňa 12.5.2015. Žalovaný predložil formulár o zmluvných podmienkach predložený žalobcovi na podpis v rovnaký deň ako došlo k uzatvoreniu Zmluvy t.j. 12.05.2015. Z uvedeného konania žalovaného je zrejmé, že spotrebiteľ nebol riadne o podmienkach úveru informovaný. Je potrebné dodať, že za poskytnutie informácií v dostatočnom časovom predstihu sa v súlade s rozhodnutím SD EU z dňa 18. 12. 2014, sp. zn. C-449/13, CA Consumer Finance, (bod 46) v prípade úverového produktu sa nedá považovať poskytnutie informácií uskutočnené až v okamihu uzatvorenia zmluvy o úvere. S poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzatvorenia Zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Konaním s odbornou starostlivosťou nie je uvedenie príjmu spotrebiteľa bez jeho preukázania a bez požadovania preukázania nákladov spotrebiteľa na živobytie a prípadných záväzkov ovplyvňujúcich jeho bonitu. Pozri bližšie rozhodnutie KS Prešov z dňa 1.6.2017, sp. zn. 3Co/25/2017, Rozsudok KS v Prešove z dňa 27. 10. 2016, sp. zn. 6Co/171/2016, Rozsudok KS v Prešove z dňa 24.01.2013 č.k. 7Co/134/2012 z dňa 24.01.2013, porovnaj aj Nejvyšší správní soud 1. 4. 2015 č. j. 1 As 30/2015-39 alebo aj ÚS ČR z dňa 5.3.2019, TZ 26/2019. Potom podľa výkladu SD EÚ Rozhodnutie SDEÚ z dňa 18. 12. 2014, sp. zn. C-449/13, CA Consumer Finance proti Ingrid Bakkaus, Charline Bonato. S poukazom na čl. 23 smernice 2008/48/ES v spojení s výkladom SD EÚ z 27. 3. 2014, sp. zn. C-565/12 - LCL Le Crédit Lyonnais SA v. Fesih Kalhan, porušenie povinnosti veriteľa overiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa stanovuje v zásade úplný zánik nároku veriteľa na úroky, uvedené nachádza reflexiu aj v ustanovení § 7 ZSÚ. Podľa NBS ukazovateľom schopnosti klienta splácať úver ukazovateľ finančnej rezervy domácnosti

klienta, ktorý zohľadňuje príjmy domácnosti, bežné životné náklady typické pre domácnosť žiadateľa o úver (najmä výdavky na bývanie, energie, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, výdavky na starostlivosť o deti, výdavky stanovené zákonnými požiadavkami a pod.) a výdavky domácnosti vyplývajúce zo všetkých jej finančných záväzkov vrátane novo poskytovaného úveru. Odporúčanie NBS č. 1/2014 zo 7. októbra 2014 v oblasti politiky obozretnosti na makroúrovni k rizikám spojeným s vývojom na trhu retailových úverov. Dostupné na https://www.nbs.sk/_img/Documents/_Legislativa/_Vestnik/ODPORUC_NBS_1_2014.pdf. Žiada súd, aby vyzval žalovaného, aby predložil v konaní akým spôsobom preveroval úverovú bonitu žalobkyne. Totiž za predpokladu, že žalovaný neunesie dôkazné bremeno v preukaze riadneho preverenia bonity žalobkyne - už táto skutočnosť sama o sebe je dôvodom (s poukazom na právnu úpravu a judikatúru SD EÚ), aby úver vyplývajúci zo Zmluvy ktorá je predmetom tohto konania súd označil za bezúčelný a bez poplatkov. V tomto poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/81/2019 z 7.11.2019, sp.zn. 5Co/33/2019 z 27.2.2020, Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/117/2017 z 16.5.2017. Žiada preto žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

8. Podaním zo dňa 5.10.2020 žalovaný poukazuje na ust. § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z.. Citované ustanovenie je nutné s ohľadom na prítomnosť neurčitých právnych pojmov vykladať v kontexte všeobecnej právnej úpravy, predovšetkým potom teleologickým výkladom. V tejto otázke výkladu možno poukázať na rozsudok Najvyššieho správneho súdu z 1. apríla 2015, č. J. 1 As 30/2015 - 39, ktorý v ods. 20 vymedzuje zmysel zakotvenia vyššie uvedenej povinnosti poskytovateľov spotrebiteľských úverov posudzovať bonitu spotrebiteľa predovšetkým ochranou spotrebiteľa pred rizikovými úvermi, a ďalej riešením problému rastúceho zadĺženia domácností. Povinnosť veriteľa posudzovať pred uzavretím zmluvy bonitu spotrebiteľa pritom predstavuje aj určitú záruku, že veriteľ bude pri poskytovaní úveru postupovať tak, aby spotrebiteľa do určitej miery chránil pred neschopnosťou splácať. Primárnym záujmom vyššie citovaného ustanovenia je potom ochrana spotrebiteľa pred nezodpovedným poskytnutím úveru. Žalovaný je subjektom poskytujúcim tisícky úverov mesačne, v podobe radu produktov od hotovostných bezúčelových úverov, cez účelové úvery na nákup tovaru, po revolvingové úvery spojené s kreditnými kartami. Záujmom veriteľa je zisk z poskytnutia úveru v podobe úroku dosiahnutého spotrebiteľovým riadnym splácaním. Záujmom veriteľa nie je a nemôže byť zámer následného vymáhania pohľadávok vzniknutých omeškaním dlžníka. To je zrejme už pri jednoduchšej úvahe o zohľadňovaní nákladov takéhoto procesu vymáhania (napr. súdne poplatky, právne zastúpenie) a všeobecne známu problematickú vymožitelnosť podobných pohľadávok. Je teda nepochybné, že žalovaný bol motivovaný na dôkladné posudzovanie schopnosti splácať poskytnutý úver nielen ustanoveniami právnych predpisov, ale aj úplne zjavnými ekonomickými faktormi. Zároveň je z opísaného rozsahu podnikania žalovaného zrejme, že z dôvodov finančných a časových nemôže byť proces poskytovania úverov založený na ručnom spracovaní každej žiadosti o úver. Žalovaný tak okrem odbornosti svojich zamestnancov využíva tiež kombináciu tejto odbornosti a moderné technológie a s ňou spojené automatizácie, ako je ostatne obvyklé u všetkých porovnateľných subjektov v jeho odvetví. V rámci postupu v poskytovaní úveru napĺňa žalovaný svoju zákonnú povinnosť preverovania bonity spotrebiteľa dôsledným zisťovaním jeho kreditného skóre, čiže credit scoringu, ktoré zaisťuje oddelenie úverových rizík. Týmto procesom je posudzovaná spotrebiteľa príjmová a výdavková stránka a ďalej sa skúmajú klientske informácie o premenných ako napr. vek, vzdelanie, zdroj príjmov, rodinný stav, počet detí, spôsob bývania a pod. Pre tento účel je využívaný štatistický model, ktorého výstupom je pravdepodobnosť dodržania úverových záväzkov zo strany klienta. Tento model je postavený na logickej regresii, kde sa jednotlivé dichotomické premenné opierajú o ďalšie. Pre každú produktovú líniu potom žalovaný využíva odlišný model pre zistenie kreditného skóre klienta. Rovnako tak sú nastavené hodnoty minimálneho skóre, ktorého nedosiahnutím je posudzovaná žiadosť zamietnutá. Uvedené na základe parametrov vytvorených odbornými zamestnancami vykonáva automatizovaný systém. Vyššie načrtnutý postup a jeho nutnosť sa vo svojej podstate ničím nelíši napr. od situácie v poisťovníctve, kedy poisťovne obdobným spôsobom pri kontraktácii vyhodnocujú pomocou podobných matematických (štatistických) operácií poisťné riziká svojich poistencov a ich finančné krytie. Pre predchádzanie vzniku omeškania klienta s úhradou splátok zabezpečuje žalovaný kontrolu bonity klienta, ktorej výsledkom je limit najvyššej mesačnej splátky. V rámci neho je overovaná schopnosť klienta splácať ďalšie finančné záväzky a hrať nevyhnutné životné výdavky. Je zohľadňované rodinné postavenie klienta, najmä vyživovacia povinnosť, príjem partnera, prípadne ďalšie skutočnosti. Pokiaľ z takto uvedených informácií vznikne pochybnosť o pravosti tvrdenia klienta, pristupuje žalovaný k žiadosti o predloženie potvrdenia o výške príjmu alebo výpisu z bankového účtu, overenie údajov o zamestnaní a pod.. Existenciu prípadných ďalších pochybností ohľadom bonity klienta minimalizuje žalovaný kontrolou

klienta v externých registroch. Využívané sú úverové registre SOLUS a NRKI. S ich pomocou sa zhromažďujú klientske informácie, ako je napr. existencia záväzkov, ich výška, historická platobná morálka klienta. Hodnotu informácií z týchto registrov je pritom potreba považovať za význačnú s ohľadom na skutočnosť, že poskytujú obraz o stave záväzkov u veľkého počtu veriteľov - dá sa povedať, že u prevažnej väčšiny relevantných inštitucionálnych veriteľov pôsobiacich na trhu. Žalobca ako klient pri uzatváraní úverovej zmluvy uviedol, že je zamestnancom. Jeho čistý mesačný príjem predstavuje výšku 460 eur, žije u rodičov a nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť. V období uzatvorenia žalovanej úverovej zmluvy žalovaný nemal súhlas zo Sociálnej poisťovne na overovanie klientmi uvádzaných informácií pri uzatváraní zmluvy, čo sa postupom času podarilo zmeniť a informácie o žiadateľoch o úver sú preverované v súčasnosti už aj v Sociálnej poisťovni. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch vznikol transpozíciou smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48 / ES z 23. 4. 2008, o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102 / EHS. Transpozícia tejto smernice do slovenského právneho poriadku znamenala významný pozitívny krok v smere k žiaducej kultivácii trhu a potláčanie nezodpovedných a neférových poskytovateľov úverov. V tejto súvislosti si poukazuje na čl. 8 uvedenej smernice v spojení s bodmi 26 a 28 smernice. Ust. smernice poukazuje na voľnú úvahu poskytovateľa úveru, či sú informácie, ktoré má k dispozícii na posúdenie bonity klienta dostačujúce, alebo či je nutné ich overiť pomocou iných údajov. Ako už bolo uvedené, žalovaný aktívne zisťuje kreditné skóre klientov, čím plní povinnosti stanovené uvádzanými právnymi predpismi. V prípade nízkej výpovednej hodnoty získaných údajov pristupuje k využitiu externých registrov. Poukazuje na rozsudok štvrtej komory Súdneho dvora z 18. 12. 2014 vo veci C-449/13, CA Consumer Finance SA proti A. L. a ďalšie, z ktorého v ods. 37 vyplýva, že "poskytovateľ úveru musí po prvé v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím na jeho osobitné okolnosti zvážiť, či sa jedná o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné na posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy, podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa výšky úveru uvedenej v tejto zmluve. " Ďalej v ods. 38 rozsudku Súdny dvor uvádza, že "(...) smernice 2008/48 neukladá poskytovateľom úveru povinnosť vykonávať systematicky kontrolu pravdivosti informácií poskytnutých spotrebiteľom. V závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu sa poskytovateľ úveru môže buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu poskytne spotrebiteľ, alebo môže dospieť k názoru, že je nevyhnutné, aby tieto informácie boli potvrdené pomocou ďalších údajov. Konečne potom bod 2 výroku rozsudku uvádza: "Článok 8 ods. 1 smernice 2008/48 sa má vykladať po prvé v tom zmysle, že nebráni tomu, aby bolo posúdenie úverovej bonity spotrebiteľa vykonané len na základe informácií uvedených spotrebiteľom, za podmienky, že tieto informácie budú dostatočné a že jeho samotné vyhlásenia budú podopreté dokladmi, a po druhé, že neukladá poskytovateľovi úveru povinnosť vykonávať systematicky kontrolu informácií poskytnutých spotrebiteľom. " Nepochybil, keď tvrdenia žalobcu považoval za dostatočné vzhľadom na neexistenciu dôvodných pochybností o pravdivosti tvrdenia žalobcu, keď zároveň jeho posúdenie nebolo založené len na týchto tvrdeniach žalobcu (ako bolo popísané vyššie). Žalovaný vyjadruje presvedčenie, že vzhľadom na výšku úveru, kedy žalobcovi bola poskytnutá suma 1.600 eur, a ďalej s ohľadom na sofistikovanú analýzu, ktorej bol žalobca pri dojednaní úveru podrobený, splnil podmienky zákona, kedy miera preverenia zodpovedá čiastke, a teda postupoval v danej veci s odbornou starostlivosťou. Zákon a priori nestanovuje povinnosť preskúmania dát, žalovaný ako veriteľ však v prípadoch pochybností zabezpečuje dodatočné dáta, a to nad rámec svojich povinností. Jedným z dôvodov nadštandardnej kontroly je zámer veriteľa za každých okolností poskytnúť úver takej osobe, ktorá ho bude schopná splácať, pretože poskytovanie úverov klientom neschopným plniť svoje záväzky by bolo v rozpore so zámerom a záujmami veriteľa. Záverom žalobca poukazuje na zmysel zákona o spotrebiteľskom úvere, keď tento sa rovnako ako všetky ostatné súkromnoprávne predpisy odvíja predovšetkým od zásady autonómie vôle, ktorá sa tak logicky prejavuje predovšetkým v rokovaní subjektov právnych vzťahov, spotrebiteľské úvery nevynímajúc. Rovnako pokiaľ ide o ustálenú rozhodovaciu prax, ktorá tiež apeluje na interpretáciu v prospech platnosti zmluvy (sp. Zn. II. ÚS 571/2006, I. ÚS 625/2003, ad.). Žalovaný súčasne poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa neupravuje spôsob, akým má veriteľ posudzovať schopnosť klienta splácať úver, odkazuje sa len na odbornú starostlivosť. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti máme za preukázané, že túto povinnosť si žalovaný v zmysle zákona dostatočne a dôsledne splnil. Žalovanému nie je zrejmé ako a na základe čoho žalobca k danému tvrdeniu došiel. Žalovaný doplnil do vzorca uvedeného na jednotlivých portáloch na výpočet RPMN požadované hodnoty a rozporný výsledok jednotlivých portálov doložil ako dôkaz preukazujúci nerelevantnosť výsledku výpočtu RPMN prostredníctvom internetových kalkulačiek, ktorú odôvodnil už vo svojom predchádzajúcom vyjadrení. Sám žalobca svojím výrokom potvrdil

názor žalovaného, že výpočet RPMN prostredníctvom internetových kalkulačiek je nekorektný a hrubo zavádzajúci, preto nemôže slúžiť ako dôkaz na spochybenie správnosti výpočtu RPMN žalovaným, ktorý ho realizuje prostredníctvom špeciálnych programov, ktorých využívanie je aprobované NBS. Doba trvania je v zmluve striktné stanové počtom mesiacov 60. Taktiež je logické, že termín konečnej splatnosti nastane 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to 15. deň v poslednom mesiaci. Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bolo, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritéria, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. Zmluva o úvere spĺňa všetky náležitosti platného právneho úkonu, bola uzatvorená v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi a neobsahuje žiadne ustanovenia, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalobu považuje za nedôvodnú a navrhuje ju zamietnuť.

9. Dňa 12.5.2015 uzavrela žalobkyňa so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere, hotovostný úver a revolvingový úver, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 1.600,- eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 22,16 %, výškou mesačnej splátky 44,56 eur, RPNM 24,80 % (vypočítané na základe údajov platných pri uzavretí zmluvy), priemerná hodnota RPNM 16,16 %, odplata 22,16 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.673,60 eur (bez platieb za doplnkové služby), počet splátok 60, platba bankovým prevodom, bezúčelový úver, termín konečnej splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru a to do 15. dňa v poslednom mesiaci. Prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a nasledujúce splátky splatné k 15. dňu v mesiaci. V zmluve uvedené pri prijíme žalobkyne suma 460 eur mesačne v čistom (zamestnaná). Poplatky - prvá upomienka 5 eur, za druhú a ďalšiu upomienku 12 eur, zmluvná pokuta za neuhradenie splátok 17 eur, úrok z omeškania v zákonom stanovenej výške. Bez poistenia. Poplatky za službu 1,45 eur mesačne (v splátke). Súčasťou zmluvy sú Úverové podmienky. V ďalšej časti zmluvy je dojednanie o revolvingovom úvere s kreditným limitom 500 eur (úroková sadzba 2,19 %, 0,99 % mesačne, RPNM 38,81 %, mesačná splátka 4 % z dlžnej čiastky, min 12 eur, priemerná hodnota RPNM 24,97 %, odplata 30,19 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 590,73 eur), nutná aktivácia karty. Na poslednej strane sa nachádza dohoda o zrážkach zo mzdy, dátum uzavretia zmluvy a podpisy oboch zmluvných strán. Obsah zmluvy zjavne vopred predtlačený, bez možnosti upravovať individuálne jej obsah, samozrejme okrem základných náležitostí zmluvy ako výška úveru, splátky, počet splátok, výška úrokovej sadzby a pod..

10. Zároveň bol súdu predložený aj splátkový kalendár k spornej zmluve, kde sa nachádzajú údaje o výške úveru 1.600,- eur, dátum splátky od 16.6.2015 každý mesiac k 15 - dňu v mesiaci do 25.5.2020 po 44,56 eur mesačne. Zaplatené splátky po splátku č. 51 dňa 16.8.2019 (spolu 2.272,56 eur). Zároveň boli zaplatené poplatky za upomienky a to v počte 7 po 5 eur (35 eur). Spolu zaplatených na účet veriteľa 2.307,56 eur. Povinná bola zaplatiť podľa uvedeného sumu 2.708,60 eur (splátky 2.673,60 eur + upomienky 35 eur).

11. Výzvou zo dňa 14.10.2019 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu upovedomila žalovaného, že úverová zmluva nie je uzavretá v súlade s predpismi na ochranu spotrebiteľa a so zák. č. 129/2010 Z.z., úver je bezúročný a bez poplatkov. Uviedla, že nad rámec výšky úveru uhradila sumu 672,56 eur, ktorá predstavuje nárok z bezdôvodného obohatenia a toto žiada vydať. Poskytla lehotu 10 dní na plnenie, resp. postup riešenia tejto situácie. Uvedené bolo zaslané žalovanému mailovou poštou (čl. 18).

12. Žalobkyňa súdu predložila :

1/ súhrne informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 1. štvrtrok 2015 k 31.3.2015, z ktorých vyplýva pri sume úveru od 1.500,- eur do 6.500,-eur pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov údaj o RPNM 18,24 %, pri zmluvnej splatnosti od 5 do 10 rokov údaj o RPNM 16,33 %,

2/ súhrne informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 1. štvrťrok 2015 k 31.3.2015, z ktorých vyplýva pri ostatných spotrebiteľských úveroch pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov údaj o RPNM 13,83 %,

3/ z priemerných úrokových mier z úverov uverejnených na stránke NBS za rok 2013 v kategórii domácnosť vyplýva, že ich jej hodnota bola v mesiaci 5/2015 na úrovni 9,93 % (nové obchody s fixáciou sadzby od 1 roka do 5 rokov),

4/ interaktívnu kalkulačku na výpočet RPNM na portáli Fininfo.sk na výpočet RPNM - podľa uvedeného RPNM má byť 25,20 %, splatená suma 2.673,60 eur, pri sume úveru 1.600,- eur vyplateného dňa 12.5.2015, splátka 44,56 eur, mesačne, splatenie splátky na začiatku obdobia (mesiaca).

13. Žalovaný súdu predložil :

1/ súhrne informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrťrok 2014 k 31.12.2014, z ktorých vyplýva pri sume úveru od 1.500,- eur do 6.500,-eur pri zmluvnej splatnosti od 1 do 5 rokov údaj o RPNM 18,34 %, pri zmluvnej splatnosti od 5 do 10 rokov údaj o RPNM 16,16 %,

2/ jeho kalkulačku na výpočet RPNM - podľa uvedeného RPNM má byť 24,86 %, ročná úroková miera 10,81 %, splatená suma 2.673,60 eur, pri sume úveru 1.600,- eur, splátka platená mesačne,

3/ interaktívnu kalkulačku na výpočet RPNM na portáli Fininfo.sk na výpočet RPNM - podľa uvedeného RPNM má byť 24,15 %, splatená suma 2.673,60 eur, pri sume úveru 1.600,- eur vyplateného dňa 12.5.2015, splátka 44,56 eur, mesačne, splatenie splátky na konci obdobia (mesiaca),

4/ Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, kde sú uvedené obdobné informácie ako v zmluve o úvere (úver vo výške 1.600,- eur s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbou 22,16 %, výškou mesačnej splátky 44,56 eur, RPNM 24,80 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2.673,60 eur, počet splátok 60, prvá splátka splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru a nasledujúce splátky splatné k 15. dňu v mesiaci),

5/ metodické usmernenie NBS k výpočtu RPNM (bez čísla, rok 2016), interné informácie žalovaného o výpočte RPNM, o splatnosti splátok (čl. 204-207),

6/ overenie bonity klienta - čl. 196, čl. 197 - 203 (dostupné registre, príjem a výdavky, úverová správa, výpisy z účtu na meno žalobkyne v OTP banka, a.s.).

14. Z výpisu z obchodného registra žalovaného vyplýva, že v jeho predmete činnosti je aj poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (súdu známe z jeho činnosti).

15. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vzniku právneho vzťahu) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

Odkaz na § 52- 54 Občianskeho zákonníka.

16. Podľa ods. 5 cit. ust. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

17. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

18. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

19. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

20.Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

21.Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34).

22.Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

23.Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

24.Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

25.Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

26.Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

27.Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

28.Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

29. Podľa § 1 ods. 1, 2, 8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu / tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných

prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

30. Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie :

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a)
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,
- h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
- j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
- k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

31. Podľa § 9 ods. 1 - 2, ods. 6 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j)odplatu podľa osobitných predpisov,18aa)

k)ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

l)výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

m)právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

n)súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

o)prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

p)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

q)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

r)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

s)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

t)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

u)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

v)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

x)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

y)názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,

z)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

aa)názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

32.Podľa § 11 ods. 1,2 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch,

výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

33. Podľa § 52 OZ (účinného v čase vzniku právneho vzťahu) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

34. Podľa § 53 ods. 1 - 6, ods. 11 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukládajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,

r)umožňujú, aby bol spor medzi stranami riešený v rozhodcovskom konaní bez splnenia podmienok ustanovených osobitným zákonom,
s)požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa,
t)požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa,
u)požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase,
v)požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

35.Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

37. Podľa § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38.Podľa 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

39. Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

40. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

41. Podľa § 39a Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon urobený fyzickou osobou nepodnikateľom, pri ktorom niekto zneužije tieseň, neskúsenosť, rozumovú vyspelosť, rozrušenie, dôverčivosť, ľahkomyselnosť, finančnú závislosť alebo neschopnosť plniť záväzky druhej strany a dá sa sebe alebo inému sľúbiť alebo poskytnúť plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere.

42.Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

43.Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

44. Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu omeškania žalovaného výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Podľa § 1 ods. 1, 4 cit. nar. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, 2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

47. Podľa § 1a ods. 1, 4 cit. nar. (Najvyššia prípustná výška odplaty (k § 53 ods. 6))

(1) Ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

(4) Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

48. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 12.5.2015, na základe ktorej poskytol žalobkyňi úver v sume 1.600,- eur, za podmienok uvedených vyššie vrátane uzavretia zmluvy o zabezpečení splátok úveru (bod 9 odôvodnenia).

49. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalovaný ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalobkyňa) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nespochybnuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky neprijateľnosti zmluvných dojednaní, rozpor s dobrými mravmi, jej platnosť a pod.. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon

priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalobkyni bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vzťahuje sa na predmetné zmluvy o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch z. č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z.. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015.

50. Je nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalobkyňa vystupovala ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

51. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

52. Súd sa zaoberal vecou samou a dospel k záveru, že uzavretá zmluva o úvere je zmluva spotrebiteľská a zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá v zmysle zák. č. 129/2010

Z.z.. Zmluva je formulárovou zmluvou, ktorej obsah žalobkyňa ako spotrebiteľka nemohla ovplyvniť (okrem základných náležitostí týkajúcej sa výšky úveru, výšky splátok, frekvenciou splácania a pod.).

53. Žalovaný vystupuje ako dodávateľ - poskytovateľ spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom (vid' OR) v rámci svojho predmetu činnosti, preto navyš súd predpokladá jeho znalosť právnych predpisov upravujúcich poskytovanie úverov spotrebiteľovi a náležitostí právnych úkonov a že mal konať s odbornou starostlivosťou a dodržať požadované náležitosti právneho úkonu a nekonať v rozpore so zákonom či dobrými mravmi a dbať aj na ochranu spotrebiteľa. Jedná sa o tzv. prezumpcia znalosti práva. Taktiež je nepochybné, že bol v postavení dodávateľa tým silnejším účastníkom zmluvného vzťahu. Prípadné zneužívanie takéhoto postavenia na úkor spotrebiteľa neodôvodňuje ani skutočnosť, že je nebankovou spoločnosťou a že zvyčajne sa stáva veriteľom klientov, ktorí nepochodia so žiadosťami o poskytnutie úveru v bankách, najmä z dôvodu nesplnenia podmienok jeho poskytnutia.

54. Úverová zmluva, od ktorej žalovaný odvodzoval svoje právo na zaplatenie sumy 2.673,60 eur (podľa zmluvy celková čiastka splatná spotrebiteľom), má charakter spotrebiteľského úveru, pri ktorom musí spĺňať náležitosti zmluvy uvedené v § 9 ods. 1, 2 zákonom č. 129/2010 Z.z. za použitia ust. OZ. Avšak súd je názoru, že v tomto prípade v zmluve absentuje uvedenie údajov žiadanych podľa cit. ust. § 9 ods. 2 a to :

1/ písm. c) - adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
2/ písm. f) - doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Podľa názoru súdu teda nepostačuje pri termíne konečnej splatnosti uvedenie „ 60 mesiacov po poskytnutí úveru „, inak by sa pod písm. l) cit. ust. nepožadovalo uvedenie počtu splátok istiny, úrokov atď., resp. naopak (ak by postačovalo uvedenie počtu splátok podľa písm. l), zákon by v zmysle písm. f) cit. ust. nevyžadoval uvedenie konečnej splatnosti úveru). Ďalej podľa názoru súdu konečná splatnosť úveru nie je dostatočne zadefinovaná, ak je možné ju vyvodiť iba z dohodnutého celkového počtu splátok úveru - v počte 60. Uvedené bezpochyby nezodpovedá dikcii ust. § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona o konečnej splatnosti úveru. Takýto údaj vôbec spotrebiteľa neinformuje o tom, kedy je úver v konečnom dôsledku zaplatený. Termín konečnej splatnosti musí byť uvedený v zmluve presným dátumom. Nie je prípustné, aby sa spotrebiteľ k tomuto údaju dopracoval výkladom a výpočtom, teda nepostačuje, ak je uvedená konečná splatnosť údajom o počet mesiacov (v tomto porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 3.7.2013, sp. zn. 11Co/141/2012, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 20.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012). Tieto nedostatky nemožno zhojiť ani ich uvedením v následne vypracovanom splátkovom kalendári. V tomto súd poukazuje aj na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 15Co/39/2016 týkajúci sa dokumentov veriteľa nepodpísaných dlžníkom - spotrebiteľom zasielaných po vzniku zmluvného vzťahu. Uvedené už vôbec nevypovedá o dobe trvania zmluvy. Tieto závery súdu vyplývajú aj zo súdnych rozhodnutí (ustálenej súdnej praxe), na ktoré poukazovala žalobkyňa.

3/ písm. z) - nesprávne uvedená priemerná hodnota RPNM s poukazom na predložené zverejnené údaje na stránke MF SR, či NBS (oboma stranami) podľa údajov platných k 31.3.2015 (1. štvrtrok roka 2015, predchádzajúci uzavretiu zmluvy),

4/ taktiež možno ako neprípustné označiť dojednanie o výške úrokovej sadzby, ktorá je vo výške vyše 2 - násobku oproti zisteným sadzbám zverejnených na stránke NBS, za obdobné úvery (rozpor s dobrými mravmi), čo by znamenalo aj absenciu uvedenia úrokovej sadzby (písm. i) cit. ust.). Z uvedeného potom zákonite plynie nesprávny údaj o výške RPNM, ktorý nekorešponduje ani s údajom o odplate (úrokovej sadzbe), keďže možno tiež uzavrieť, že časť splátky v sume 2,90 eur (poplatky za služby, aké služby?, aký druh služieb ?, od čoho sa odvíja poplatok a jeho výška ?) súd považuje za neodôvodnený, nejasný, a tým aj neprijateľný (nemožno určiť čoho sa má týkať daný poplatok, za aké služby, aké protiplnenie má dostať spotrebiteľ a pod., zjavná nerovnováha v právach a povinnostiach strán). Z toho tiež plynie aj záver o nesprávnosti vyčíslenia celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (písm. g) cit. ust.).

5/ zároveň súd dodáva, že zmluvné dojednania, či určité časti zmluvy spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom nedojednávával, keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania nových údajov, či ich úpravy. Nemožno ich teda považovať za individuálne dojednané (§ 53 ods. 2 OZ).

55. Následkom neuvedenia týchto podstatných náležitostí zmluvy o úvere je, že sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) cit. zák. č. 129/2010 Z.z..

56. Rovnako žalovaný nemal nárok ani na poplatky za upomienky v celkovej sume 35,-Eur (ktoré boli zaplatené, čo vyplýva z predloženého splátkového kalendára), nakoľko nebolo preukázané ani len vystavenie a zaslanie akejkoľvek upomienky žalobkyni, nieto ich doručenie. Navyiac v prípade poplatku tohto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie a predmetný poplatok predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je tak možné považovať za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. k/ Občianskeho zákonníka, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 neplatnou zmluvnou podmienkou. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpisanej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné. Poplatok za upomienky tiež nebol individuálne dojednaný (jeho výšku a ich obsah stanovil žalovaný bez možnosti ovplyvnenia žalobkyňou - viď predtlačené znenie zmluvy). Plnenie žalobkyne v prospech týchto poplatkov je preto plnením na zmluvu úverovú.

57. Žalobkyňa si plnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy a to splácať splátky úveru a to do výšky 2.272,56 eur, so zaplatenými poplatkami za upomienky (35 eur) spolu 2.307,56 eur. Výška tohto plnenia žalobkyňou nebola medzi stranami sporu sporná, preto si ju súd osvojil. Žalovaný tieto plnenia prijímal, bez toho, aby ako dodávateľ dbal na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ nemusela mať (a ani nemala, keď plnila dlh) pochybnosti o zmluve a jej neprijateľných dojednaniach a mohla sa reálne spoľahnúť na veriteľa (ktorý pôsobí na trhu a poskytuje úvery, teda dôvera v správnosť postupu veriteľa za dodržiavania právnych predpisov a dbania na ochranu slabšej strany), že zmluva je platné uzavretá, obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti a je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti. V zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. však žalovaná mala plniť len to, čo jej bolo reálne poskytnuté zo strany veriteľa, teda sumu 1.600,- eur. Plnenie navyiac (suma 672,56 eur na splátkach a suma 35 eur na poplatkoch) teda predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a teda majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 OZ.

58. S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobe v tejto časti vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle cit. ust. Občianskeho zákonníka a zákona na ochranu spotrebiteľa v spojení s ust. zák. č. 129/2010 Z.z. v sume 672,56 eur (ako rozdiel sumy 2.272,56 eur a sumy 1.600,- eur, tak akoto žalobkyňa žiadala). Keďže žalovaný je v omeškaní s plnením bezdôvodného obohatenia, súd priznal žalobkyni aj úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 672,56 eur od 25.10.2019 do zaplata. Počiatok omeškania súd ustálil počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí 10 - dňovej lehoty stanovenej na vydanie bezdôvodného obohatenia a riešenia veci na základe listu žalobkyne - výzvy zo dňa 14. 10.2019. Týmto dňom už mal žalovaný reálnu vedomosť o uplatnených nárokoch žalobkyne a bezdôvodnom obohatení, ktoré žalobkyňa žiada z dôvodu, že zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a o uplynutí stanovenej lehoty na plnenie. Podanie bolo odoslané dňa 14.10.2019 elektronickou formou- mailom a teda s dorúčením prakticky ihneď.

59. Z vyššie uvedených dôvodov súd neprihliadal na argumentáciu žalovaného udávanú v konaní, keďže táto bola navyiac v rozpore s cit. ust. na ochranu spotrebiteľa, pričom sofistickým spôsobom sa žalovaný snažil navodiť dojem, že jeho konanie je v súlade so zákonom a že žalobkyni poskytol výhodný úver za splnenia zákonných podmienok zmluvy o úvere. Rovnako súd neprihliadal na všetku argumentáciu žalobcu v konaní (napr. náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) zák. č. 129/2010 Z.z., pričom súd poukazuje na rozhodnutie NS SR týkajúce sa uvedenej náležitosti, či písm. j) cit. ust. / odpata/, ktorej výška podľa názoru súdu neodporuje max. výške podľa ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s cit. ust. Nariadenia vlády SR č. 85/1995 Z.z.). Súd tiež dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument strany sporu - konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky strán súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Preto sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zameril na skutočnosti podstatné pre rozhodnutie súdu.

60. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 v spojení s § 262 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal ich náhradu v plnom rozsahu, pričom o ich výške rozhodne samostatným rozhodnutím.

61. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanému týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.